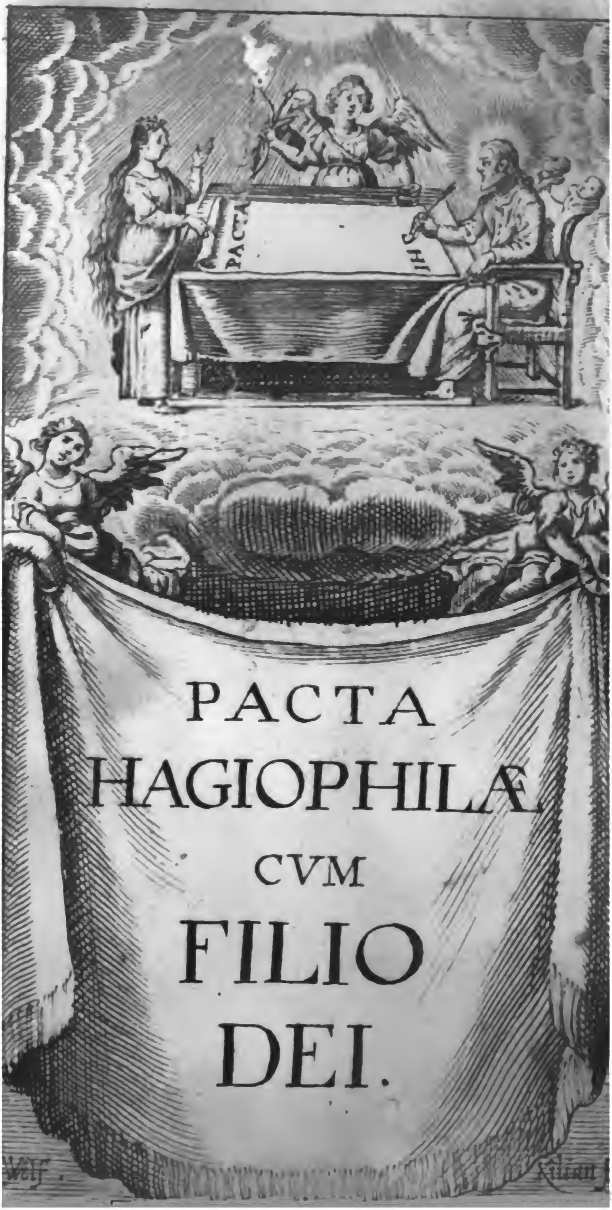
CENTRALE V.E. II

R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE V. E. II
ROMA
8
51 A
M
29

Google

Digitized by Google

SANCTAE INTENTIONES HAGIOPHILÆ

TRIBVS ET TRIGINTA

PACTIS

DECLARATAE

A

R. P. PAVLO DE BARRY E SOC: IESV

GALLICO IDIOMATE.

QVAS

IN GRATIAM SODALITATIS B. V. ANNVNCIATAE NEO-BVRGENSIS

IVRIS LATINI FECIT

EX EADEM SOCIETATE SACERDOS.

INGOLSTADII, TYPIS GREGORII HAENLINI.

ANNO M. DC. XLVI.

4

Digitized by Google

Digitized by Google

AD LECTOREM.

CHare Lector, ecce tibi ſinceriſsimas, ſanctiſsimáſq; inuentiones animæ, quæ ceu vera Hagiophila ad ſanctitatem adſpirat, declaratas per diuerſa pacta & conuenta, quæ memorata anima cum Domino DEO init; quæq; accommodatiſsimæ ſunt ad ſuſtentandum ſpiritum, per frequentiorem recurſum, pauculis quidē verbis, ſed arcano plenis ſenſu comprehenſæ. Tu

in diuerſas occaſiones ipſe tibi eas aptare poteris, vel per modū meditationis, per menſem integrum, annis ſingulis, capiendo vnam in dies ſingulos; vel per modum ſpiritualis occupationis inter audiendū Miſſam, ſingulis hebdomadæ diebus aſsignando ſingulas. E re quoque fuerit tum eas vſurpare, cùm orationis tempore inutilem te ſentis, & ariditas talis incidit, vt neque agere, quemadmodū velles cum DEO, neq; ſubiectam meditationi materiam

riam

Digitized by Google

riam proſequi liceat; cùm rationi conſentaneum vtiq; magis ſit, cogitationes haſce vtiles ſumere ſibi, quàm pendere illud temporis, & mille diſtractionũ incurſui, totidémque faſtidijs exponi. Quod ſi etiam iter agenti horã aliquam in bonis conſiderationibus ponere libeat, & tempore iſthoc mentem ad Deum ſuſtollere, quo propter occurrentium paſſim obiectorum multitudinem facilè ſtulta noſtra Imaginatio in diuerſum abripitur, & nimis quàm

ægrè collecta perſtat, ſubſidio tibi hîc quoque ſequentes Intentiones fuerint. Si horum placeat nihil, illud ſaltẽ ſuaſerim, vt vel ſummis anni feſtiuitatibus, vel certis & ſtatis per menſem diebus illas renoues, lectitando attentè, idq; omnibus vitæ tuæ annis & menſibus perpetuando. Ex his occaſionem habebis vt rata habeas de nouo tua cum Filio Dei pacta, ſtatuáſq; ſæpius deinceps paucula eiuſmodi verba vſurpare, quæ arcanis tamen ſuis minimè carent, & quàm

Digitized by Google

quàm occultiſſimè Deo amorem noſtrum, quámque addiximus illi ſeruitutem teſtificantur.

Eſt autem libellus iſte particula de Anno ſancto Hagiophilæ meæ *detracta, quam, ſi mereri videbitur, gratam habeto. Non cogitabam quidem illam ſine ſuo toto in lucem emittere, verùm magnæ auctoritatis vir, cui & multum defero, & qui meo penitus imperat animo, cùm id me rogaret, ne vſq; eò differrem editionem hanc, dum*

Annus ſanctus *lucem aſpiceret, coëgit ſcilicet meam me mutare ſententiam, & iudicio eius meum accommodare; quod quidem feci perlubenter, & quòd ipſi cupiebam obſequi, & quòd omnino ſperabam, aliquid ex eo vtilitatis conſequi poſſe, ſi tibi chare Lector, difficile non eſſet pauculas pagellas has perlegere, & in tuos conuertere vſus. Bonus animus, qualis tuus eſt, ex omnibus proficere nouit; vel ideo, quòd non ignoret, in domo* DEI *omnia facere ad*

augendam rem; cùm vel calix frigidæ, ſuſpiriúmue colligantur, & cælicam inter monetam reponantur ab Angelis. Nunc inter nos ita conueniat. Si ex pacto tu & legere volueris, & facere, quæ perſcripta hîc ſunt; ego in vicem fidem in eo meam obligo, vt ſupplicem DEO, vt ad maximum profectum tuum vertat, vtque tu ad tanta in cælo gloriæ gradum pertingas, qualem tibi deſidero voueóq;.

TABVLA

TRIGINTA TRIVM CONuentionum, quas quis facere poteſt cum Filio DEI.

I. Adorationis.
II. Admirationis.
III. Æſtimationis.
IV. Gaudij.
V. Laudationis.
VI. Glorificationis.
VII. Benedictionis.
VIII. Fidei.
IX. Spei.
X. Amoris.
XI. Querimoniæ amoroſæ.

XII.

Digitized by Google

XII. Languoris.
XIII. Complacentiæ.
XIV. Gratiarum actionis.
XV. Oblationis.
XVI. Proteſtationis ad ſeruiendum.
XVII. Fidelitatis.
XVIII. Petitionis.
XIX. Obteſtationis.
XX. Commendationis.
XXI. Donationis.
XXII. Abdicationis rerum externarum.
XXIII. Abnegationis interioris.

Digitized by Google

XXIV. Renouationis.
XXV. Compaſſionis.
XXVI. Contritionis.
XXVII. Reſignationis.
XXVIII. Ardentis deſidederij.
XXIX. Humiliationis.
XXX. Imitationis.
XXXI. Vnionis.
XXXII. Continuæ recordationis.
XXXIII. Generalis teſtificationis.

Digitized by Google

SANCTÆ

INTENTIONES HAGIOPHILAE,

Declaratæ trecentis Conuentionibus, quas illa facit cum Filio DEI.

SI praſtrus ingreſſus debet Declarationi ſanctarum Intentionū Hagiophilæ erga dilectiſſimum ſponſum ſuum IESVM, elegantior fortaſſe nullus fuerit, quàm laus & commendatio glorioſarum iſtarum Conuentionum, quas ipſa facit cum ipſo, ſua cum ſuo. Sunt enim eiuſmodi, quæ portam theſaurorum, diuinarúmq; benedictionū

emoliantur; quæ admirabile, quantum in ipſis eſt, arcanum continent; quo mereri plurimum, modicis quidem impenſis, queamus; quæ concludunt eximium intra ſe artificium, rarumq; inuentum, inſpiratum cœlitus, quo ſupplere infirmitates noſtras vniuerſas poſsimus. Primùm enim otiũ tantùm nobis non ſemper ſuppetit, vt longiores liceat diſcurſus facere, in quibus & ſenſus Deo noſtros explicemus, & neceſsitates, quibus premimur, exponamus. Deinde ea eſt impotentia hominis, vt effectui dare, deſiderata noſtra, vt vellemus maximè, non valeamus. Accedit & illud, quod imperijs noſtris Imaginatio vaga ſubiecta minimè ſit: vnde illud neceſſariò accidit, vt vinculis nullis attentio, quem-

quemadmodum optaremus, conſtringi à nobis ſe patiatur.

Dicta verò incommoda vniuerſa in tantum ſupplent hæ Conuentiones, vt & cogitationes, & verba, aliaq; res, de quibus conuenire cum Domino DEO voluerimus, per primariam eiuſmodi intentionem, quæ in formulam tranſactionis, pacti, & contractûs redacta eſt, animentur, & quaſi viuificentur, cumq; virtualiter, vt loquuntur, ea permaneat, vigorem ab illa omnẽ veluti commodatò accipiant: & hinc DEO quidem gratiſſima accidant: nobis verò vtiliſſima, meritiq; pro anima cuiuſq; ampliſſimi. Nec dubitare vllo modo æquũ eſt, quin intentionibus hiſce noſtris, quibus cum illo depaciſcimur, ſubſcribat bonus DEVS. Cum enim

fundos

fundos adeò cordium noſtrorum intueatur, præſensq́ ſit omnibus, quæ geruntur à nobis, non poteſt non gratas habere eiuſmodi affectionū noſtrarum tam ſinceras teſtificationes. Et quamuis non reſpondeat, ſenſiliue modo hæc noſtra approbet; prudenter nihilominus illud nobis perſuaſum habere poſſumus, & in pacta hæc Ipſum conſentire, neq́ minus fidem, vt ſic loquamur, ſuam nobis, quam Illi nos noſtram, obligare. Illud adeò ante omnia conſiderandum, quòd DEVS ea, quæ piè volumus, effectuum ipſorum loco ſuſcipiat. Nec enim deterioris hodie conditionis nos eſſe vult, quàm Abraham fuit olim, cuius generoſiſsima voluntas de immolando filio, non aliter, quàm ſi in opus ipſum deducta foret, acceptata eſt. Et

verò

Verò cùm inter homines quoque, quæ bene illis volumus, benefactorum in loco numerentur, num minus aliquid à DEO cum iniuria ipſius expectabimus? Iam ſi dubiū nulli eſt hominem coram DEO eorum etiam ſcelerum reum peragi, centum exempli gratiâ homicidiorum, quæ cogitatione ſolâ ſuſcepit; de bonis operibus, quæ intra deſiderium conſiſtunt, nec in opus porrò veniunt, dubitabitur, num gratiſſima non ſint; num non ampliſſimā à diuina & liberali eius manu mercedem emereantur?

Ego ſic exiſtimo, hoc potens illud motiuum eſſe, quod bonum ſanctarum animarum numerum ad id impulit; vt cum Domino DEO certa in pacta conuenirent, ad modū illarum maximè Inſtructionum, quas

Digitized by Google

quas eis confecerunt R. P. Sanctes Iure lib. 2. de Cognitione & amore Filij DEI & deuotus P. Ioannes de IESV-MARIA, Carmelita Diſcalceatus in Tractatu de Arte amandi DEVM, cum alijs quibuſdam Auctoribus. Deſiderium ergo, quo & ipſe flagro, vt animæ ſanctitatis amantes, & profectûs ſui ſtudioſæ, præſtent hoc idem, me quoque ad id impellit, vt conuentiones eiuſmodi bono numero hic eis congeram. Penes illas nunc erit, in profectum & vſum ſuum vertere temporibus illis, quæ iam in Epiſtola ad Lectorem conſignaui, vel ſingulis potius diebus, capiendo nunc iſtam, nunc alteram, imò plures eodem die, pro-ut maiorem, minorémue vnionem cum DEO, & perfectionis deſiderium in ſe perſenſerint. Iam pro-poſitam

poſitam materiam aggredior, initio capto ab Adoratione, quæ familiariſsima nobis eſſe debet. Supereſt, vt tu quoque præeuntem me ſequaris, paciſcendo cum Domino DEO proximè atque me facientem videris. Habeo ergo ordine hunc in modum.

Digitized by Google

I.

Adorationis.

O Adorande IESV! Scio equidem non eſſe decorum ſatis, ſi ego cũ celſiſsima Maieſtate tua paciſci audeam, qui felicitatem meam omnem ponere deberem in illo honore, quo me afficis, dum audientiam præſtas tam celerẽ verbis meis, vt ipſa, quæ tibi lingua mea recenſet, deſideria præuenias. Attamẽ quis modus continendi, quâ ardeo, flammam, quiſue tacendi ea, quæ in imo animæ, tibi ea diffusè exponere deſiderantis, geruntur? Importuna huius vitæ negotia, & diuerſiſ-

 ſimæ,

ſimæ, quibus vaco, occupationes; inſuper & cogitationes euagationibus iam dudum aſſuetæ, ita memet mihi eripiunt, vt ſimul otium illud prædonũ modo auferant, atque attentionem, quam afferre ad te tum deberem, cùm te adeo, tibi appropinquo, vnire flagitans cor meum vnico omniũ amorum meorum obiecto & ſcopo. Opus ergo & omnino neceſſarium eſt, vt ratio aliqua & modus ineatur, quo tollantur hæ indecentiæ. Hic autem erit, vt paciſcar cum diuina tua Maieſtate ſuper verbis & cogitationibus meis, ſuper ſuſpirijs adeò & nictibus oculorum meorum, ſuper geſtibus & totius corporis compoſitione, ſuper actio-

áctionibus denique vniuerſis. Tu illas pro diuino beneplacito tuo ſecundùm intentionem meam pro talibus ſuſcipe, quales tibi deinceps deſcribam.

Emorior propè ô amabilis Seruator mi, deſiderio adorandi Te, & in recognitione diuinæ excellentiæ tuæ abijciendi me, & ſpiritu, & corpore ad ſacratiſsimos pedes Infinitæ maieſtatis tuæ, eo fine, vt orbis vniuerſus intelligat, eſſe me figmentum manuum tuarum. Te verò ſupremum animæ meæ Principem: & hanc me gloriam vitæ huius maximam putare, quòd ſum aliquid Tvi, & aliquid ita ſpectans ad Te, vt pendeam ex Te totus, & Eſſe meum

omni modo Tibi, ceu Toti ſuo neceſſe habeat adhærere.

Dicitur mihi de angelicis mentibus, quòd adoratione nunquam interruptâ in Cœlo adorent TE, ita vt ceſſaturi ſint nunquam, cum omnibus Beatis, omnem tibi ibidem venerationem, cum ſubmiſsione infima, deferre. Et hunc ego in modum vt cuperem adoraſſe Te? & nunc cupio poſthac adorare, abſque eo, vt interrumpam vllo tempore Angelorum inſtar!

Cantatur mihi & recantatur, quemadmodum grandis ille ſanctus Simeon Stylites ipſos octoginta annos columnæ inſtiterit, nec alia eius fuerit tum occupatio, quàm vacare adorationibus

tionibus

tionibus per inclinationes continuas corporis, ita profundas, vt viderentur à capite ad pedes vſq; pertingere. Et fuit non nemo curioſior ceteris, qui ex deſtinato vice quadam inclinationes haſce cœpit numerare. Iamque ad duo millia ducentas viginti quatuor numerando peruenerat, cùm ſubeunte tædio deſtitit, & qui reliquus erat numerus, Bonis Angelis ineundum reliquit. Si arbitratu meo res ageretur, vouerem ego non octoginta annos, verùm octoginta ſeculorũ milliones, & integrã inſuper, ſi conſequeretur, æternitatẽ; vt toto hoc tempore teſtificari poſſem verendæ & formidabili tuæ magnitudini per conſimiles ado-

ratio-

rationes, & inclinationes corporis, quòd nihil omnium ſic adorari dignum ſit, vti eſt diuiniſsimus ſeruator animarum noſtrarum.

Cogito illos honores apud animũ meum, quos detulerunt Tibi homines ab ipſo orbis primordio, aduentum Meſſię præſtolati; præcipuè autẽ illos, quibus à ſancta natiuitate tua in Bethlehem, & ab eo tempore es affectus, quo in aris omniũ per Chriſtianũ orbẽ Eccleſiarũ immolaris. Et hoc quàm liquidæ plenũ eſt voluptatis, ſi videam per omnes latè regiones creaturas tuas, ſubmiſſas in genua Te adorare, diu noctúque, & horis omnino ſingulis; præcipuè verò cùm diuina peraguntur officia,

Tûque diebus ſummarũ feſtiuitatũ proſtas adorandus? Tot ego inclinationes illarũ, tot genuflexiones, alióſque venerantium geſtus ſine ſtupore haud ſanè intueor, quæ eò ſpectant omnia, vt cultus Tibi debit⁹ cum infima, quæ nobis conuenit, demiſsione adhibeatur. Et deſiderium me ſubit tale, vti mihi in hiſce corporibus omnibus replicato eſſe liceret, quò Te centum millenis adorationum millionibus totidémque vicibus poſſem adorare. Illud quoque voueam, vt producere vitam ad mundi vſque interitum permiſſum eſſet, nec aliud in momenta ſingula vitæ meæ negotium foret, niſi per modum homagij & ſubiectionis clientaris

tot

tot omnis generis adorationes facere, quot radios ſpargit mundi oculus ſol, orbi huic vniuerſo lucem impartiens.

Verùm cùm hæc deſideria ſint ſine effectu, vide, ô amabilis ſeruator mi, an hoc quod tantopere deſiderat cor meum, dignum non ſit, quod diuina maieſtas tua gratum habere dignetur, & in pactum acceptare.

Si quando ergo, ſiue corde solùm, ſiue etiam viuâ voce dixero: *IESV mi! Ego Te adoro.* Vel: *DEVS meus! adoro Te*; aut alia verba huiuſmodi, mens mea hæc eſt; nimirum adorare Te omnibus tum Angelorum, tum Sanctorum adorationibus; quibus & modò adorauerunt

 Te,

Te, & porro æternùm pergent adorare: Mens eſt adorare Te, quo modo id S. Simeon Stylites olim fecit, & etiamnum omnes ſancti Eccleſiæ militantis, & omnes adorandis aris tuis peculiariter deuoti faciunt: Mens eſt adorare Te omnibus, quæ fieri poſſunt labente tota æternitate adorationibus. Hæc adeò mens, hoc pactum meum eſt quod cum diuina maieſtate tua ineo; quod eſſe volo irreuocabile, quódque ſeruare inuiolatè animus eſt, ad vltimum vſque halitum vitæ, æternùm deinceps in cœleſti gloria continuaturus.

II.

Admirationis.

O Admirabilis IESV! quàm mirificus es Tu in bonitate tua, in amore, in magnitudine pulchritudini iuncta, in patientia, in perfectione. in nominis tui patentiſsima celebritate, in ſanctitate, in omnibus. Atque adeo impenſè admiror id omne, quod reperitur in Te, & in quendam rapior ſtuporem ex omnibus diuinis actionibus tuis, quas & Angeli admirantur, omnéſq, Boni & ſublimes ſpiritus extra ſe velut abeunt in omnium illorum, quæ in Te ſunt, altiſsima contemplatione.

Ego verò cùm admirer hæc eadem vniuerſa, ſiquidem nihil non admirabile eſt in Te, attamen, quod impræſentiarum prę ſtupore me velut excordem facit, & nimis quàm admirabilem Te reddit oculis meis, præquam alia omnia, eſt teneritudo cordis tui, & fauores incredibiles, quibus Tu, dicere liceat, adblandiris bonis mentibus, ſi quas inuenis ſecundùm cor tuum, digna complacentiarum tuarum obiecta. Quis non admiretur Te in Sancta & Seraphica Catharina Senenſi, cui cùm cor exemiſſes, inuicem donaſti tuum; quàm Tute docuiſti legere; cum qua Officiũ vnà recitaſti; quàm filiam appellaſti tuam, & alia horum ſimilia

milia ſexcenta. Quem in ſtuporem non det altera illa, tantopere dilecta tibi, Catharina Raconiſia, cui quatuor vicibus; totidem formis diuerſis, columbæ ſcilicet, radij, nubis & ignitæ linguæ Sanctum miſiſti Spiritvm? cui quinquies è pectore rapuiſti cor, vt purgatius, ſanctius, pleniúſque illi redderes: quam ſic honoraſti, vt ſtigmata ſacra pedibus, lateri manibúſque impreſſeris; ſpineâ inſuper coronâ capiti, Cruce humeris impoſita: cui in Tutelarem Angelum è Seraphinorum ordine vnum, raro munere, attribuiſti: ad quam ablegaſti Sanctos Cœlites, qui ad illam perpetim viſerent, redderéntque rationem, & de ſan-

ctitate ſua, & de gradibus gloriæ, quam obtinebant: cui rurſus Sanctos ſubmiſiſti Angelos, qui cingulum illi caſtitatis adſtringerent, & ad loca ſancta Palęſtinæ, purgantiumq; flammarum; ad Inferorum portam, & veſtibulum Paradiſi; ad quæcunque demum vellet loca alia deportarent.

Sed quid ego ſolis iſtis ſanctorum fauorum, quos exhibuiſti exceſsibus intimarumq; familiaritatum admirabilitatibus immoror, vt admirabilem Te eſſe oſtendam?

O admirabilis Seruator! Omne, quod eſt in Te, ſtupore & admirabilitate pleniſsimum eſt. Omne hoc & nunc admiror, & in beato illo felicis æternitatis

nitatis otio æternùm admirabor. Interea, dum mihi differtur iugis illa fauſtitas, en meas hîc intentiones: Quoties vel corde dixero, vel ore: *Seruator mi! ego Te admiror*: vel *DEVS meus admiror*, horúmue ſimilia, paucula hæc verba hunc ſenſum habent, vt mergi cupiam in Angelorum hominumq́; admirationibus, ſuper vniuerſis admirabilitatibus Bonitatis tuæ, amoris, omnipotentiæ, longanimitatis, miſericordiæ, juſtitiæ, omniumq́; aliarũ perfectionũ: quas admirationes ſiue præſentes illæ ſint, ſiue futuræ, ſi ego in cumulum vnum collectas habere poſſem, quod ſummâ voluntate meâ fieret, tum demum agnoſcendo nihi-

lum

ROMA B.

Digitized by Google

lum meum, confuſiſsimus ob nullipotentias, & deficientias meas tot ac tantas, profiterer, non eſſe vſpiam in admirabilitatibus his tam admirabilem Maieſtatem aliam, atque eſt tua.

Omni igitur abiectâ morâ iam nunc incipio dicere & repetere: *IESV mi! Ego Te admiror! ô mi DEVS! admiror!* quæ cum ita dixero, tu noſti, quis dicentis ſit ſenſus.

III.

Æſtimationis.

O Inæſtimabilis Seruator mi! Garriant alij, quantum lubet de diuitijs, quòd æſtimabiles ſint; quòd in ædibus Principum virorum neſcio

quæ

Digitized by Google

quæ raritates, grandis quidem pretij, reperiantur; quódque hæc rerum Vniuerſitas creaturis bellisſimis, & dignis conſideratione referta ſit: re autem verâ, ſi quis penſet ex merito, fabulæ ſunt & ſomnia. Ego certè facio nihili, nec rem vllam iam æſtimo, niſi magnitudiné, & amabiles mores tuos, inſuper & illa, quæ ſeruiunt tuo amori.

Ego cum S. Catharina Senenſi ſic exiſtimo; in comparatione minimæ etiam pulchritudinis glorioſi corporis tui, & adamantes, & pyropos, aliaq́ꝫ pretioſiſsima, fulgentiſsimáque mundi huius, nec bella iam eſſe, nec pretioſa, ſed indigna, quæ in horum numero computentur.

Exi-

Exiſtimo quoque minimam illarum conſolationum, quam Tu ſeruorum tuorum vltimo impartiri ſoles (quæ ſunt prægustus quidam feliciſsimæ illius æternitatis, & ſuauitatum illarum, quibus inundatur anima tua, minutæ quædam exundationes) ſine comparatione dulciorem eſſe, & millies, iterúmque millies, ac millies perfruenti acceptiorem, quàm ſint vniuerſæ deliciæ huius terræ.

Iam omne id, quod ad te quocunque modo pertinet, quódue ad gloriam tuam facit, & inſignitum eſt charactere amoris tui, duco tanti, vt dicere audeam, pompas, magnificóſque omnes apparatus, quibus ſuperbè prodeunt terræ filij,

Digitized by Google

lij, luxus præterea omnès, & ſumptuoſiſsimas impenſas in veſtibus, in conuiuijs, quæq; huius generis alia ſunt, cum omni ſua, quam oculis noſtris ingerunt, claritate tanti non eſſe, atq; eſt calix frigidæ vnus, qui amore tui miſero porrigitur.

Hic omnino ſenſus animi; hæc affectio cordis mei eſt, cupientis tanti æſtimare Te, quanti Te Sancti Angeli & Cœlites, ac DEVS ipſe æſtimat; & dicere Tibi, iſtudque de me affirmare, in ſingula momenta vitæ meæ, quòd nihil omnium æquè æſtimem, ac diuinam tuam Maieſtatem, omni æſtimatione maiorem, & pleniſſimum amoris ſeruitium, quod

Angeli tibi cum hominibus præſtant. Iſtud autem cum reipſa exequi datum non ſit, vide tamen paratiſsimum me, vt, quoquo poſſum modo, ſuppleã & reſarciam has impotentias meas, ad modum maximè ſequentem.

Quoties ergo ſuſtulero ad te animum meum, & ſiue corde, ſiue ore dixero: *Aeſtimo Te, ô IESV*, aut ſimili alio modo; deſiderium ac ſenſus meus hic eſt, quòd æſtimem Te ſuper omnia pretioſa mundi, tanti quidem, quanti vniuerſæ ſimul creaturæ Te æſtimant modò, æſtimauêre antehac, & poſthac nunquã non æſtimabunt; & modis illis omnibus, quos ſupra fuſiùs deduxi, & quibuſcumq;

cumque tandem potes, ac mereris æſtimari, quia dignus es, vt ſis & habearis in pretio infinito.

IV.

Gaudij.

O IESV, nimis quàm admirabile æternorũ gaudiorum obiectum & complementum, en ſecretos animi mei ſenſus. Si quando vel ore dixero, vel corde: *Gaudeo, ô mi IESV,* vel: *DEVS meus, quantis incedo lætitijs*, Similiáue alia; indicare volo gaudia occulta, quæ concipio, de eo primùm, quòd Tu Sanctis & Electis omnibus in æternis amoribus es, & porrò etiam perfectiſsimo modo eris; de illo autem præcipuè,

quòd Tute Temet Infinito amore proſequeris, quódque amor ille, qui à Te tendit ad Te, ſine nullo concludendus ſit.

Indicare prætereà volo incredibilem quandam, quam percipio, voluptatem; ſi refero oculos ad honores illos, quos Tibi latè fuſi per omnes orbis plagas populi deferunt, ad quoſcumque illata eſt Lex tua; dúmq; reputo mecum fideles amatores tuos per omnem, quà habitabilis eſt, terram diſcurrere, vt adducant eam ad notitiam Nominis Tui; dum denique lego in hiſtorijs ſacris, tam memorabilia, támque plena conſtantiæ incredibilis glorioſorum Martyrum

Digitized by Google

tyrum acta, qui liberali ſanguinis profuſione exceſſum amoris erga Te Magiſtrum ſuum Tibi approbarunt. Indico vlteriùs, non minùs, atque Angelum aliquem, gaudere me de vniuerſis, & amabilibus perfectionib⁹ tuis, de grandi numero, qui Te calidiſsimè amant, ſeruorum tuorum; de innumerabili quoque illorum multitudine, qui cultui Matris Tuæ penitus addicti ſunt; de veneratione, quæ in ſeruos tuos confertur; de morte iuſtorum, qui ad cœlum perueniunt, aucturi numerum tuorum, & ſatiandi diuiniſsima facie tua; de triumpho virtutis, quam Tu amas tantopere; de mundi denique fine, qui propè abeſt;

quoniam hoc tempus illud eſt, quo tu Imperij tui Generalia quaſi ages Comitia, indéque in gaudia induces ſeruos & amatores tuos, gaudia, inquam, ſine nullo, aut æuo concludenda.

Optem ijſdem verbis, in meo vnius corde repoſitas habere poſſem præſentes, præteritas, & futuras omnes Angelorum, hominum, quin ipſas adeò DEI lætitias & iucunditates, vt ijs ſine ceſſatione oblectarem me, non hoc ſolùm, quod currit, tempore, ſed ſeculis dehinc infinitis: ita vehementer gaudeo de motiuis, occaſionibus, & obiectis omnium iucunditatũ, quas tam DEVS, quàm præclaræ eius creaturæ percipiunt.

gratum

Digitized by Google

gratum habendo, quod es hoc, quod es.

V.

Laudationis.

O Laudabilis IESV! quàm beati, qui habitant in domo tua, quoniam in ſecula ſeculorum neceſſariò laudant te. Quin & ipſe vnus ex illis eſſe, & noua ratione te laudare incipio; eo tamẽ diſcrimine, quòd, quæ illi perpetim, per interualla ego præſtem, ſequentem in modum.

Dicet ſæpe ſiue cor, ſiue os meum: *Laudo te, Seruator mi!* vel: *Laus DEO*, aliáue his ſimilia. Hiſce autem dictis volo ex hoc tempore à me oblatas Tibi laudationes vniuerſas, quas

vnquam tribuerunt, tribuunt, aut tribuent porrò omnes creaturæ tuæ, quæ ſunt, fuerunt, erunt. Et quamuis vires iſtud meas, non tamen perinde ardorem ſuperat deſiderij, neque decretum cordis mei.

Præter iam dicta, volo etiam his verbis, & cupio tribuere ac procurare Tibi omnes laudes, quas poſſunt & poſſent conferre illæ creaturæ, quæ id tamen facere neglexerunt adhuc, negligunt etiamnũ, & poſthac quoq; ah! negligent, ob ingratitudinem & ſocordiam ſuam.

Volo præterea oblata Tibi præconia omnia, quæ à Sacra ſcriptura, à tot præclaris libris, ab omnibus quoque rararum perfectionum tuarum panegyriſtis

riſtis ad finem vſque mundi percepiſti, percipis, aut percepturus es; ſigillatim autem illa, quæ boni Tibi Angeli Sanctiq; ac Sanctæ omnes concinuere, concinunt, concinéntque; illis ſimul adnumeratis, quæ à Matre Tua Sanctiſsima familiariſsimè audis & deinceps in beata illa æternitate audies.

Volo ad extremum, & cupio Tibi omnes illas laudes, quibus Te afficere poſſent innumerabiles Angeli, hominéſque; qui orbes infinitos replerent, ſi creare illos & in Eſſe extrahere tua omnipotentia vellet.

VI.

Glorificationis.

O Glorioſe Seruator mi, digniſsime omnibus, quas poſſumus cogitare glorificationibus! Gloria res eſt ſublimioris ordinis, quàm ſit laus; quam & propriâ ſuâ ratione, & celebritate, ac amplitudine ſuperat. Cùm igitur ſatis mihi non ſit ſimplici quodam modo laudare Te, altiùs me leuabo in diuinis laudibus tuis, & deinceps, quantùm potero ego, quantumq́; mereris Tu, quàm ſæpiſſime, diutiſsiméque iam glorificare te conabor. ſi non plenâ voce, & longo verborum circuitu, ſecretis ſaltem affectibus iuxta meas intentiones.

Quan-

Digitized by Google

Quandocumque igitur, ô Glorioſe Seruator! ſiue ore dixero ſiue corde: *DEVS meus! glorifico te.* vel: *Glorificeris, mi IESV!* vel etiam: *Seruatori gloria*, aut conſimilia verba: intentio mea eſt, facere omnes actiones ad gloriam tuam, non aliter ac primi Chriſtiani, qui dicendo: *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto*, ſimúlque efformando ad omnem prope actionem ſignum S. Crucis, cupiebant hac ratione vt omnia redundarent ad gloriam SS. Trinitatis, & Seruatoris ſui Crucifixi. vel more S. Ignatij, glorioſi Fundatoris Societatis noſtræ; qui familiaris loco gnomæ vſurpabat, & veluti ſcopum ſuis operibus omnibus

Digitized by Google

præſigebat pulchrũ illud verbum: *Ad maiorem DEI gloriam*: Vel ad modum inſignis illius Sanctæ Tereſiæ, quæ per votum expreſſum ſe DEO obſtrinxerat, facturam ſe quacunque occaſione, quod vel ipſa perſpiceret, vel à perſpicacioribus alijs ſibi oſtenderetur, fore DEO acceptius & ad gloriam ampliorem diuinæ ipſius Maieſtatis.

Senſus meus eſt, quòd optarem habere, millies mille vitas, quas omnes in amplificationẽ gloriæ tuæ impenderem; & vt res mundi in voces verterentur vniuerſæ, inque linguas, quæ te poſſent glorificare: Nec aliter in numero viuentium eſſe volo, niſi vt inde latius fundatur claritas gloriæ tuæ.

Senſus

Senſus meus eſt, quòd cuperem exercere omnes meas actiones eo ſtudio gloriæ tuæ, quo in te feruntur modò, ferentúrque in æternum Beati in cœlo, fideles in terra, & Purgatorio. Quòd ſi hoc ſatis tibi non eſt, optarem eas facere eodem inſtituto, quo Tu facis tuas. Nam cum illæ prorſus diuinæ, infinitæq; ſint perfectionis, meæ, ſi ad earum ſimilitudinem, quemadmodum in votis habeo, accedant, non poterunt aliò, quã ad amplificationem gloriæ tuæ pertinere.

Volo ijſdem verbis, quandoquidem ob actiones meas imperfectionibus plenas indignum me duco, qui aliquid in commune conferam ad gloriã

 tuam,

Digitized by Google

tuam, humillimè Tibi ſupplicare, vt Tute Te glorificare in me velis, omni modo, qui facere poterit ad gloriam tuam; ſiue præteritam mihi vitam indulgere volueris, ſiue ob crimina mea me plectere; ſiue nouas elargiri libeat gratias, ſiue veteres à me auferre: omnia hæc ex diuino placito tuo eueniant; dummodo ego diuinæ gloriæ tuæ materia & ſubiectũ eſſe queam, & in bona tua gratia permanere.

Præterea cùm indignus ſim, & in hoc vſque punctum temporis eo nomine infelix, quòd neque ad modum beatorum Angelorum, neque aliorum inſignium tuorum ſeruorũ glorificare Te poſſum, illud vt minimum,

nimum, dum verba ſuprà poſita pronuntio, habeo in votis, nimirum glorificare Te, cum omnibus, quamuis deſpicabilibus terræ vermiculis, & viliſsimis alijs creaturis, quæ & ipſæ ſuo, quo poſſunt, modo Te glorificant.

VII.

Benedictionis.

B. Beneuenuta de Boyani, ex familia S. Dominici Religioſa, cùm die quadam in templo moraretur, contigit ei videre emendatiſsimæ formæ puerum, támque admirabilis decoris, vt cohibere ſe iam non poſſet, quin ſigno aliquo ad ſe accerſeret. Nec mora; curſu tendit ad illam paruulus, cuius

Digitized by Google

cuius extraordinariam planè pulchritudinem, cùm ex propinquo magis etiam demirata eſſet, varijs vltro citróque ſermonibus habitis, illud inter alia rogauit, an matrem quoq; ſuperſtitem haberet? Cum habere ſe reſpondiſſet paruulus, ipſe quoque inſtitit quærere de matre eius, an ſuperuiueret? Cùm negaſſet B. Beneuenuta, & non ita dudum fatis conceſſiſſe adderet, interrogauit deinceps ex puero, an *Aue MARIA* memoriter teneret? Et tu, reposſuit ille, tenes probè? Affirmat ipſa, ſimul expertura, an ita ſe res haberet, iubet edicere. Deinceps in pueri quoque tam amabilis gratiam Beata ſuum *Aue MARIA* auſpicatur: vixq; illa

Digitized by Google

illa verba abſoluerat: *Benedictus fructus ventris tui:* cùm interrumpit paruulus, & *ego*, inquit, *benedictus ille fructus ſum*; ſimul abit ex oculis, ſanctámque filiam plenam conſolationis relinquit.

O Benedicte Iesv, vnicéque digne omnibus omnium creaturarū benedictionibus! quia vis, & amas benedici, ecce tibi benedictiones meas; auſculta illas, & benignum ijs aſſenſum indulge. Cupio enim tantas tibi reddere, & quantas mereris Tu, & quantas Angeli hominéſque omnes iunctim tibi poſſent deſiderare.

Si quando ergo, ô dilecte mi, dixero ſiue corde, ſiue ore; *O Seruator mi! ſis benedictus.* Aut:

IESV

Digitized by Google

IESV benedico Tibi, Similiue modo; cupiam ex animo, dicere poſſem momentis ſingulis, vel cum Angelis beatis in Apocalypſi: *Benedictio DEO noſtro in ſecula ſeculorum, Amen*: Vel cum B. Franciſco de Sales, & quas habuit Idem ſpirituales filias de Viſitatione S. MARIAE; *Benedictus DEVS*; quæ verba ſemper illis in ore ſunt, in calamo quoque, cum præſertim epiſtolas ſcribunt. Vel cum omnibus S. Matris tuæ cultoribus: *Benedictus fructus ventris tui, IESVS*.

Indicare ijſdem volo, deſiderare me in actionibus ſingulis, quas perficiam; in dictis, quæ eloquar; in cogitationibus, quas vnquam habebo; in oculo-

Digitized by Google

oculorum adeò nictibus, quos vibrabo, alijsq; omnibus, quæ agentur à me, vt ego, & quotquot prætereain orbe viuunt, tantis Te benedictionibus proſequeremur, quantis Te vnquam affecerunt, & afficient perpetim homines, Angelíque; & quantis ſtante totâ æternitate poſſent afficere omnes creaturæ rationales, quas Tu condere poſſes, & in mundis infinitis collocare.

Indicare præterea volo, cupere me, benedicere poſſe ſicut æternus Tibi Pater, ſicut Mater tua ſanctiſsima, & Nutritius tuus Pater Ioſephus benedixerunt; vt ita vitam meam redderem velut benedictam per continuas huiuſmodi benedictiones,

Digitized by Google

ctiones, & illas quidem non communes, ſed ſanctitatis & amoris pleniſsimas. Et hoc quidem modo velim benedicere Tibi, ô inter filios hominum ante omnes benedicte IESV!

VIII.

Fidei.

O IESV! inter omnia obiecta fidei noſtræ obiectum longè dulciſsimum. Quando ſaluto, & adoro Te in ſanctiſsimo altaris Sacramento, ſæpe hiſce verbis vtor: *Credo*: hic actus fidei aliò non tendit, niſi ad realem præſentiam pretioſi corporis, & ſanguinis tui; quæ ego profiteor ſub adorandis illis ſpeciebus latere.

Volo

Volo autem deinceps, ſi acceptum tibi eſt, vt iſte actus fidei latiùs ſe extendat, ad ea ſcilicet omnia, quæ credenda mihi ſunt de diuina Maieſtate Tua, ſiue illum proximè ad aras tuas, ſiue alibi exerceam.

Si quando igitur dixero ſiue corde, ſiue viuâ voce, *DEVS meus! Credo.* Vel: *IESV Seruator mi! Credo:* ſimiliue modo alio, indicare volo, credere me plenâ atque integrâ fide, eſſe Te Filium DEI Patris in æternitate, Virginis autem Filium in tempore, Redemptorem generis humani, mortuorum ac viuorum Iudicem, & meæ ſigillatim animæ Saluatorem; & credere ita, vt in hac fidei profeſsione vellem, ſi fieri poſſet, com-

comprehenſum integrũ actuũ fidei millionem; ſed ſelectiſsimorum duntaxat, quales magni Sancti, & ipſamet dilectiſsima Mater tua vnquam elicuerunt. Quid dico autem millionem? immo omnes, quotquot ſerui tui vnquam elicuerunt actus fidei, ſolus ego elicere cuperem.

Significare volo, credere me cum firmitate fidei, ſine vlla omnino exceptione, omnia admiranda vitæ ac mortis tuæ myſteria, nominatim verò illa, quæ Symbolum Apoſtolorum, & diuinorum quatuor Euangeliſtarum monumenta complectuntur.

Significare volo præterea, credere me exactiſsimè omne id,

Digitized by Google

id, quod diuinæ placuit Maieſtati tuæ reuelare Eccleſiæ, ſiue de ineffabili Trinitate diuinarum perſonarum in eſſentiæ vnitate, ſiue de morte, aut Iudicio, de Purgatorio, Inferno, vel Paradiſo, de Prouidentia tua, ijs denique omnibus, quæ vel in nouo vel veteri Teſtamento, vel à puræ veritatis magiſtris prodita vnquam nobis fuerunt.

Significo, credere me omnia illa, quæ ad ſalutẽ animæ meæ creditu neceſſaria ſunt, ſiue de diuina perſona tua, ſiue quæcunque credi alia vis. Et hæc omnia tantâ credo cum credulitate, ac ſi modo ſenſibili ante oculos meos verſarentur; tantáque conſtantia, vt paratiſsimus

mus ſim, mille etiam vitas pro defenſione infallibilium iſtarum veritatum prodigere. Nec enim aliquis eſt è Martyribus tuis, qui vitam tui cauſsâ amiſit, paſsúſue eſt pro veræ fidei confeſsione, quem in eadem cauſſa imitari non cuperem; immo verò omnes quotquot illuſtres ſunt ob effuſionem ſanguinis ſui in teſtificationẽ fidei illius, quàm & ego debeo Tibi, ac profiteor.

IX.

Spei.

O IESV! vnica ſpes rerum mearum! Dulciorem ego quidem, & ſapidiorem cogitationem non poſſum vllam voluere ſub corde meo, quàm de fiducia

fiducia illa, quam in bonitate tua collocatam habeo; & ſi illa mihi familiaris allocutio occurrat, quâ tu olim S. Catharinam Senenſem dignatus es, tum enimuerò æſtus me quidam amoris abripit, quo ardeo in Bonitatē tuam, neq; admittere aliam cogitationem volo niſi de te; quemadmodum in alium quoque ſperare nolo, præterquam in Te. Iſtud autem vtiliſsimi loco moniti eidem dixiſti. *Filia mea, cogita de me, & de te ego cogitabo*; quaſi dicas: Filia mea, prima & præcipua cura tua hæc erit, vt de vijs ac modis *cogites*, quibus placere mihi, quibus tuam in me fiduciam erigere, meas voluntates, diuinaſq; inſpiratio-

nes exequi poſsis. Quod ſi feceris, ſcito *Me quoque*, efficaciter *cogitaturum* de te, neque in neceſsitatibus tuis deſtituendo; neque in rebus aduerſis abſque præſidio relinquendo, defendendo in tentationibus; neceſſarias quoque gratias tribuendo, quarum auxilio vota ac deſideria tua explere queas, quæ in ſpe, de admirabili paternáq; prouidentia mea, quâ fideles mei amatores proſequor, concepiſti. Poſthæc ergo, quid agam, quod deſiderijs meis accommodatius ſit, quàm vt magis, quàm vnquamadhuc, ſperem in Te, tantâ quidem ſpe, ego ſolus, quantâ vniuerſi homines ſimul, ſi fieri omnino id poſſet,

Si

Digitized by Google

Si quando igitur dixero, ſiue corde, ſiue ore: *DEVS meus! ſpero.* Vel: *Tu es ſpes mea, IESV.* aliáue horum ſimilia; ſignificare ijs volo, miſſas me facere omnes alias ſtultas ſpes meas, nec proponere mihi quidquã aliud, niſi DEVM, in cuius diuina Maieſtate ſita ſit omnis fiducia mea, nullo autem modo in creaturis, quantumuis illæ eſſent aut ſanguine proximæ, aut amicitiâ coniunctiſsimæ, vel auctoritate quacumque in hoc orbe præpollentes: ad quas ſi quando recurrere neceſsitas coget aliqua, iam nunc hanc tibi cautionem do, non facturum me iſtud antea, quàm ad amabilem prouidentiam tuam conſultò prius omne retulero, fue-

Digitized by Google

fueróq; obteſtatus, quòd vnicè Tu ille ſis, à quo omnem negotijs meis ſucceſſum exſpecto.

Significare præterea volo, ſperare me, certò fore, vt ex miſericordia tua fructum ſanctiſsimæ Paſsionis tuæ mihi applices; vt præteritæ vitæ noxas, & delicta iuuentutis tam mihi, quàm omnibus, quos charos habeo, indulgeas; vt à paruis peræquè ac magnis imperfectionibus, prauis quoque me habitibus liberes; denique vt in omnibus ijs mihi aſſentiaris, quæ facere poſſunt ad ſalutem, & profectum animæ meæ.

Vlteriùs volo ſignificare, eâ me ſpe viuere, fore nimirum, vt beneficio tuo ſanctiſsimam quoque Matrem tuam votis

meis

Digitized by Google

meis fauentem habeam, vt eo præterea Spiritûs robore à te doner, quo omnium hoſtium animæ meæ victor exiſtam; vt in formidabili mortis aduentu mihi aſsiſtas, finali me gratiâ confirmes, & denique in cœleſti me gloria cum prædeſtinatis tuis colloces; vt ibi æternùm amem Te, & mercedem bonarum, quas circa diuinum tuum ſeruitium habuero, voluntatũ, recipiam. Hæ ſunt vniuerſæ ſpes meæ, quas ante non dimittam, quàm immittar ipſe in rerum ſperatam poſſeſsionem.

X.

Amoris.

O Amabiliſsime IESV! potero etiam declarare Tibi,

Digitized by Google

bi, vt vellem, quomodo amem Te? potero me explicare ſuper amoribus animæ meæ erga dilectum cordis mei? Quoties tibi dico? *Amo te.* Non eſt hoc, niſi verbum vnicum, ſed plurima ſignificat. Nec enim vnquam dictum volo, ſiue corde id fiat, ſiue ore, niſi in virtute pacti, quod erit irreuocabile, & eiuſdem cum præcedentibus conditionis. Non igitur aliud volo, quâm quod ſequitur.

Amo Te, mi dulcis IESV! & conſecro Tibi in æternum cor meum, omneſque affectus illius, cum hac proteſtatione, quòd inter omnia, quæ amabo (amare autem neceſſe habeo omne id, quod amabile eſt) Tu primas perpetuò habebis: Quòd

Digitized by Google

Quòd perpeti quoque malim, vt omnia exareſcant membra corporis mei, quàm vt vnquã ceſſem amare Te, aut non vehementer deſiderem noua ſemper incrementa amoris tui.

Amo Te, ô amabilis Seruator! plus quàm oculos meos; & vtinã collectos habere poſſem amores omnium creaturarum, quæ amoris capaces ſunt, earũ quæ fuerunt, ſunt, & erunt, illarum quoq; quæ poſſent eſſe, nec erunt, & hiſce omnibus amoribus Te amare. Super omnia hæc cupiam, cor mihi eſſet, quod pretio ſui, & æſtimatione æquaret centum & amplius myriades cordium, taliũ quidem, quale fuit MARIAE Virginis, Matris Tuæ, & quale

Digitized by Google

Tuũ ad amandum Te eo amore, quo digniſsimus es amari ſuper omne, quod amabile eſt.

Amo te, ô IESV! lumen oculorum meorum! nec quidquã committam, quod contrarium ſit huic amori tuo, neque quod diſplicere poſsit oculis tuis. Peccatum non ſecus atque Infernus abominabile mihi erit, nec quidquam diſplicitũ magis grauiúſue cordi meo eſſe poterit, quàm ſi intelligam, non amari Te, & reperiri tam à natura ſua alienos homines, qui violare audeant ſanctas leges tuas, Tuámque diuinam Maieſtatem, etiam in minimis, offendere.

Amo Te, ô IESV, amor meus! ex toto quidem corde, ex tota anima,

Digitized by Google

anima, & ex omnibus viribus meis, quem vnum, nec alium vota mea omnia expetunt; adeò quidem, vt ſi poſsidere liceat, exponerem, quantùm eſt à me, omnes, quas cœlum opes, quáſque terra continet: quem eundem ſi crederem, in vltimis terræ finibus reperiri poſſe, hac ipſa hora vię me quamprimùm committerem, tenderémque illò, vt ad ſatietatem vſque, ſiue hic, ſiue alibi eo fruerer. Priuarem me quoque libentiſsimus omni bonorum genere, & omne contrà genus mali ſufferrem, eâ ſolum gratiâ, vt felicitatem illam conſequerer, & eſſem vnus è numero fidelium amatorum tuorum.

 IX. *Que-*

Digitized by Google

IX.

Querimoniæ.

O Iesv, plene bonitatis! Si reputo mecum imperfectiones meas, quamq́ parum habeam amoris tui; exiguos quoque cruciatus cordis in ijs omnibus, quæ vel in corpore, vel animo perfero; cupiditas me inceſsit, querimoniam, ſed amoris plenam inſtituendi ſuper modo, quo tractas me, tanquam ſi me penitus deſeruiſſes. Inter hoc, quod ſuſtineo, certamen, memoriam ſubit B. Columba Roſacina, quæ quo tempore crudeliter peſtis in Mediolanenſes graſſabatur, cùm moraretur in domo quadam, omni deſtituta humano auxilio,

lio, cuius omnes incolæ lue iam abſumpti erant, & ipſa quoque eodem malo correpta nec exire iam valeret, nec quiſquam hominum præſidio eſſet; ex ſpiritu admirabilis fiduciæ aduerſum Te cœpit amantiſsimè tecum queri, illis vſa Prophetæ verbis: *Pater meus es Tu:* ideoque obligatus ad ſuccurrendum mihi in neceſsitatibus meis. Et vides illas, ô mi DEVS! Quid ergo extimeſcam? Cum hæc elocuta eſſet B. Columba, meruit continuò querimoniæ tam dulcis vim experiri. Namque Virgo Beatiſsima duobus è Sanctorum numero ſtipata, delapſa cœlo in conclaue eius, conſolata eſt ægram, bonúmque habere animum iuſsit, dum deni-

denique Præfecti ſanitatis eam inde educerent, cùm interea ſe in dies ſingulos dilectæ ſuæ Columbæ aſpectabilem offerret, cibo eidem allato, & Infirmariæ erga ipſam fungens officio.

O bone IESV, refugium afflictorum! quantæ ſunt bonitates tuæ! Permitte oro, & mihi dulciter Tecum queri, quoties occurrerit aliquid, de quo amor queri poſsit; vt ego quoque in parte aliquam veniam conſolationum illarum, quas Tu deſolatis elargiri ſoles, quóue miſerum cor meum queam tantiſper recreare. Non eloquar, niſi verbum vnum, ſed in quo incluſi ſint omnes ij ſenſus, quos deinceps recenſebo.

Si

Digitized by Google

Si quando igitur dixero ſiue corde, ſiue viuâ voce. *O IESV! Conqueror.* Vel: *DEVS meus, querelam habeo, quam deponam apud Te*, aliúdue ſimile; mens mea eſt, ex eo, quòd agnoſcam exiguitatem amoris erga Te mei, & miſerum elanguidæ vitæ meæ ſtatum, (ex quo tamen emergere nimis quàm cupio) conqueri apud Te, quo modo olim B. Agatha à Cruce, quæ cũ aliquando à ſumpta SS. Euchariſtia, miſeriarum ſuarum multitudinem apud animum ſuum reputaret, vehementiâ doloris in has amantis voces erupit. O IESV! ô Omnia! Quouſque tandem tam me mihi miſerabilem relinques, quã ſine Te nihil omnino poſſe noſti?

ſti? Quid ita toleras omnes has perfidias cordis mei, quæ tantopere me excruciant? quò illa, quæ inter duos nos erat, antiqua abijt amicitia? Dic, oro, quod illud eſt, quo tantopere in Te offendi? cui ego amoliliendo omnibus me pœnis ac cruciatibus promptam offero, vt ita pro ſceleribus meis ſatiſfaciam, póſtque integram & perfectam pœnitentiā in priorem gratiæ locum benignè reſtituar.

Mens eſt conqueri apud Te, quòd, cùm videas ærumnoſam animam meam omnibus deſtitutam virtutibus, quas diu tamen noctúque ſuſpirat, in tanta nihilominus confuſione eam relinquas, quaſi neque aures habeas,

Digitized by Google

habeas, quæ audiant clamores meos, neque cor, quod ad deſideria mea inflecti ſe ſinat.

Volo præterea quiritantis modo Tibi dicere: Heu me! ô Domine mi! quamdiu hæc mea tormenta durabunt? Volo amare te, nec poſſum. Volo tuis frui aſpectibus: tu verò abſcondis Te. Eblandiri conor amatoris ad inſtar mortem: ipſa verò me repudiat. Cogitationes alias nolo, quàm Te: illæ autem profugiunt à me. O mitiſsime IESV! qui nulli vnquam voluiſti malè, nunquid in me crudelis exiſtes? Vitáne tota inter has anguſtias exigenda erit? Tu ſolus profectò es, qui liberare me potes. Per dulcedinem ergo bonitatis

Digitized by Google

tuæ exerce aliquando miſeri-cordiam mecum. Ego enim-vero filius tuus ſum, & Pater meus Tu es; anima mea tua eſt ſponſa, & Tu es ſponſus meus: Ego creatura tua ſum, & tu es Creator ac Princeps meus: ô Pater! ô Sponſe! ô Princeps ſupreme! nunquid in obliuio-ne ſum apud Te?

XII.

Languoris.

O IESV, amicorum cordis mei Alpha & Princeps! Intelligo quoſdam ex amore tui ægros eſſe, qui ſuſpirent, & exanimentur propè, ac elan-gueant ex deſiderio, quod ha-bent videndi Te, & è flammis illis cœlo natis, quibus vritur

anima

Digitized by Google

anima eorum. Sic B. Amanda, mater D. Henrici Suſonis trium menſium ſpatio ex amore hoc ægra, lectóque affixa fuit, ſineq́ꝫ ceſſatione iſtud temporis ſuſpirando ad te, & ad vitam æternam tranſmiſit, vbi de diuiniſsimæ faciei tuæ contemplatione gaudetur æternùm. B. Agatha à Cruce & ipſa non rarò morbida, aliam ægritudinum ſuarum cauſſam non habuit, niſi violentas velut impreſſiones amoris tui, vt adeò eiuſdem Confeſſarius, Medico cuidam percurare eam volenti aliquãdo diceret: Omitte; ſine amor curet illam, quæ ægra non eſt, niſi ex amore. Hunc eundem ordinarium morbum habuiſſe

S. Thereſa creditur; & verò ex illo etiam occubuiſſe.

Ex hoc amore non & ipſe æger ſim? Credere ſanè vix audeo: Nec enim de meliore illo luto ſum inſignium amatorum tuorum. Neſcio equidem, quid illud ſit, quod me torqueat; iſtud tamen noui, miſerè me cupere videre te; faſtidio mihi eſſe omne, quod in mundo eſt, nec in vlla re huius vitæ perfectam quietem me reperire: ſed conſumi me ſenſim ſine ſenſu, rumpíque mihi pectus propè violentiâ ſuſpiriorum, quæ volant ad Te. Quò enim tenderent rectiùs, aut quem potiùs ſcopum haberent, quàm dilectum cordis mei?

Sed hoc agamus, & paciſcamur,

mur, ô deſiderate animæ meæ! Si nec dum inter eos ſum, qui languent ex amore Tui; at eſſe cupio. Quandocumque igitur dixero ſiue corde, ſiue viuâ voce; *O mi IESV! Langueo.* Vel ſuſpirauero dicendo: *O amor meus!* Significo Tibi hiſce ſuſpirijs & verbis languoris, quæ mihi excidunt, me cum ſponſa tua ſuppliciter compellare omnes filias cæleſtis Hieruſalem, hoc eſt, omnes ſanctas in cœlo animas, cum omnibus Angelicis mentibus, bona Tibi verba mei loco dicant, & annuntient, quia amore Tui langueo, ô vnicè dilecte mi!

Volo ijſdem verbis Tibi ſignificare, quod diſplicitum ſit mihi omne, quod in hoc orbe

eſt; quòd vitam ducam planè mortualem, dum felicitate viſionis tuæ priuatum me video, & poſſeſsione illius, quod vnicè habeo charum; quódque hîc loci reperiam omnino nihil, cui cor meum affigere valeam; cùm plena ſint omnia inconſtantiæ, plena amaritudinis, & fallaciarum; quæ ad id vnum me incitant, vt non ſuſpirem aliò niſi ad Te, adeóque credam, niſi vitam hanc ſuſtentaſſes, jam pridem à languoribus deſideriorum cordis mei conſumendam fuiſſe.

Volo præterea illud dicere, pœnam mihi grandem eſſe viuere in expectatione tam longinqua optabilis, & tantopere deſideratæ mihi horæ mortis, quæ

quæ ſcindet deniq; cortinam, quæ me à te ſeparat; diéſq;, qui tam celeriter decurrunt alijs, mihi centum ad inſtar annorũ eſſe; nec illætabilia triſtiáque magis noua adferri poſſe, quàm ſi nuntietur, pluribus adhuc annis ſuperſtitem me fore, nec niſi tardè finienda ſuſpiria & languores meos: quod totum tempus ad hoc mihi dari exiſtimabo, vt dicam centies, iterúmque centies pro more meo repetam, diebus ſingulis illud:

Vltima quando mei veniet certaminis hora?
Quando dies aderit, quâ non peccabitur vltra?

Digitized by Google

XIII.

Complacentiæ.

O Iesv! Dulciſsima, nec non ſecuriſsima omniũ complacentiarum inter homines materia! Certum illud eſt, agere nos poſſe, quæ ſint ſecundùm cor tuum. Et hoc eſt arcanum illud, quod aliquando B. Agathæ à Cruce famulæ tuæ fideli, in colloquio, quod cum S. Franciſco, & S. Dominico illi fuit, indicatum eſt; tum, cùm illi nomine tuo ad illam viſerent. Nimirum id ei ſignificarunt, poſſe ipſam acceptam Tibi fieri, ſi multa bona opera exerceret; ſi ſeſe ad bene patiendum diſponeret, gloriam tuam procuraret, & magnum animarum

marum numerum ad ſeruitiũ tuum adduceret.

Volo, ô dilecte mi! prouentum ex iſto capere, & complacere Tibi in ijs omnibus, quæ vnquam Sancti ſiue homines, ſiue Angeli placita tibi aut fecerunt, aut porrò facient. Quandocumque igitur dixero, ſiue mente ſolùm, ſiue etiam verbo tenus: O IESV, *Volo Tibi placere*, vel his ſimilia; ſignifico Tibi, complacentiam me habere in omnibus perfectionibus tuis, in excellentijs vniuerſis, in illa quoque diuiniſsima amicitia, quæ Te inter, & DEVM Patrem, Sanctúmque Spiritum arctiſsima intercedit: In illa præterea complacentia, quam Tu de Teipſo habes; & gloria illa, quã

 Sancti

Sancti omnes reddunt Tibi, reddéntque in cœlo & in terra. Et in his quidem complacentijs infinito quodã modo magis acquieſcere me, quàm in alijs omnibus oblectamentis, quibus frui poſſem, modo etiã perfectiori, quàm ſiue ſenſus, ſiue animus meus poſſent in hac vita deſiderare.

Significo inſuper non habere me finem alium in omnibus cogitationibus, in omnibus verbis, & vniuerſis actionibus meis, niſi vt Tibi ſatisfaciam, & orem diuinam Tuam Maieſtatem, vti ſolita eſt S. Catharina Senenſis, priuare me velis omni genere conſolationum; ipsâ adeo propriâ meâ voluntate, vt hoc pacto gratior Tibi euadam,

&

& tandem aliquando purè plenéque perfruar diuitijs illis inæſtimabilibus, quas promittis amicis tuis.

Significo cupere me, ſolum per me tantùm placere Tibi, quantùm fieri poſſet ab omnibus ſimul creaturis, & fiet æternùm: deſiderare quoque, vt illæ, quæ modò viuunt, nulla in re perinde conſpirent, vti in eo, vt laborent, cogitent. loquantur, & viuant ſecundùm leges & ſignificationes beneplaciti Tui.

XIV.

Gratiarum Actionis.

O IESV! Benefactor meus! Nihil omnium ita deſidero, quàm agnoſcere poſſe, & re-

pendere gratias omnibus illis, qui me ſibi deuinxerunt. Quòd verò ad te attinet, debitũ iſtud meum ita habeo cordi, vt æquè nihil exhorreſcam, ac viuere, & mori Tibi ingratum. Dehinc autem iſtud agam ad euitandã notam hanc, & ſæpiſsime diuinæ Maieſtati tuæ verba gratiarũ actionis exhibebo; ſed cum pacto hoc, vt, ſi quando dixero, ſiue corde, ſiue etiam ore: DEVS *meus! ago Tibi gratias.* Vel illud ordinarium Deiparæ Virginis dictum: DEO *gratias.* Vel: *magnas gratias, mi* IESV! verbáue ſimilia, ſignificem ijs deſideriũ, quod habeo, referendi Tibi gratias infinitas pro omnibus ijs rebus, quas poſterius deſcribo.

Gratias Tibi ago, ô Seruator mi! cuius ego mille nominibus debitor ſum, ob amorem illum infinitum, quo me proſecutus es, eò vſque, vt humanâ carne veſtiri volueris; natiuitatis tuæ tempore in ſtabulo deliteſcere; triginta exin annorum ſpatio vitam degere omnibus pœnis moleſtiiſque obnoxiam; tantâ denique cum ignominia in ligno Crucis emori, cum patientia quidem incredibili: idq́ totum commodo duntaxat meo, meiq́ amore, tanquam ſi præter me nemo vllus in mundo degeret.

Gratias Tibi ago, ô ſemper benficentiſsime IESV! quod per aquas ſancti baptiſmatis adoptaueris me in filium Tibi; quòd

quòd à diaboli poteſtate, morte & inferno toties eripueris, quòd è tenebris peccati, in quibus diutiſsimè hæſi, me extraxeris, cum tanta ſuauitate & patientia præſtolando interea pœnitentiam meam, nec præcipitem agendo in Infernum, ſicuti merebantur ſcelera mea.

Gratias Tibi habeo infinitas, ô Seruator mi! pleniſsime bonitatis! ob tot inſpirationes mihi ſubmiſſas, tot inſtructiones, admonitiones, & quaſi Lectiones, quæ Tuo nomine ad me habitæ ſunt; de tantis quoque exemplis bonis, quæ mihi cùm in admirabili vita tua, tum fidelium ſeruorum tuorum reliquiſti; de tot omnium generum benefactis, quibus me

Tibi

Tibi obſtrinxiſti, conſeruando ſanum, à tot malis præſeruando, è tot periculis eximendo, tantum occaſionum ad bene faciendum largiendo,, participem reddendo Sacramentorũ tuorum, & denique gloriam æternam, cœleſtémq; promittendo hæreditatem.

Grates habeo, ſupra omnes omnino homines liberaliſsime, & magnificentiſsime IESV, pro omnibus beneficijs, quæ totidem argumenta ſunt bonitatis tuæ, quæ Tu mihi inprimis, dein alijs quoq; omnibus, ijs præſertim exhibuiſti, qui obliuione omnem, quam deberent, gratiarum actionem ſepeliunt. Demum gratias meminiſſe volo omnibus illis modis, qui

qui Tibi ſunt omnium acce-ptiſsimi,

XV.

Oblationis.

O IESV! Vnice animæ meæ! Neſcio num ipſe me palpem: illud tamen ſentio, incredibili deſiderio flagrare me, medullitus tradendi me Tibi ſeriò aliquando, & oblationis loco offerendi omne id, quod mens mea poteſt concipere. Vt autem id agam ſæpiſsime, nec per obliuionē quidquam prætermittã, humillimè Tibi ſupplico, vt acceptas habere velis omnes illas res, quas ordine infra deſcripturus ſum: quas etſi verbis non exprimam, nihilominus, quotieſcumq; ſiue corde,

de, ſiue ore dixero: *DEVS meus! Offero Tibi*, horſimue ſimilia, eas tibi oblatas volo, ſenſu animi intimo támque efficaci, quàm Tu ſolus noſti creaturis tuis poſsibilem eſſe.

Offero me, ô ſupreme Domine, Diuinæ Maieſtati Tuæ integrum ex omni parte munus, cum omnibus, quæ quoquo modo ad me pertinent; animã cum vniuerſis potentijs ſuis; cor meum cum vniuerſis motibus eius; corpus cum omnibus ipſius operationibus; cogitata mea omnia, verba omnia, omnes actiones, & quidquid demum ipſe ſum,

Offero Tibi, ô Princeps meus, quidquid in creaturis tuis elegans, quidquid perfectũ, quidquid

quid opulentũ eſt, ſiue aurum illud ſit, ſiue argentũ; ſeu gemmæ nobiles, aut pictiſsimæ telæ, & quidquid huius generis aliud eſt, aut creari à Te poteſt, eo quidem animo, vt, ſi in mea ſit poteſtate, ea effunderé vniuerſa, vel leuandæ pauperum miſeriæ; vel altaribus tuis exornandis, aliáue impendendo ratione honori tuo.

Offero Tibi, Rex meus, vniuerſas infamias, opprobria, vituperia, dolores, pœnas, faſtidia, angores, anguſtias & tormenta, animæ, corporíſq; quæ vel perpeſsi iam ſunt, vel perpetientur dehinc omnes mortales in hoc mundo, in Purgatorio, in Inferno; illa inſuper, quæ vnus Tu noſti ferri poſſe, non

Digitized by Google

non in hoc ſolùm mũndo, Purgatorio, & Inferno, ſed in mille adeò mundis, Infernis, Purgatoriiſque alijs; quæ quidem, ſi collibitum Tibi eſſet, ſufferre vellem amore Tui vniuerſa, tali liberalis animi alacritate ac reſignatione, qualem ſapientiſsima creaturarum tuarum habere poſsit.

Offero Tibi, ô magne DEVS, omnia opera bona, omnes cogitationes ſanctas, & actiones virtutum, quas exercuerunt vnquam, exercent, & exercebunt, aut poſſent exercere infiniti homines, atque Angeli; quas ego, ſi fieri omnino poſſet, exequi vellem vniuerſas, méque ijs perfectiſsimè impendere, propter amorem tui, & deſiderium.

rium.

rium, quo flagro, vt omnia tendant ad Te, tanquam ad centrum, & finem ſuum vltimum.

XVI.

Proteſtationis ad ſeruiendum.

O Iesv, quem vnum ego Dominum agnoſco; decretum omnino mihi eſt, quocumque etiam impendìo meo, Tibi ſeruire, & nunc proteſtationem huius rei publicam facere, omnibúſque & Angelis & hominibus deſiderium hoc meum palam denuntiare.

Quandocumque igitur dixero hoc, illóue modo: *DEVS meus, Proteſtor.* Vel: Iesv, *Princeps meus, Volo Tibi ſeruire*, ſimiliáue

verba;

Digitized by Google

verba; tantundem erit, pace tuâ, ac ſi dicerem ea omnia quæ ſequuntur.

O mi amantiſsime Redemptor, in teſtes Tibi adduco omnes creaturas, quòd Dominũ extra Te alium velim neminẽ, quódque vnum Te faciam pluris, quàm omnes huius mundi abſolutos Dominos; & idcirco curæ meæ omnes eò nitantur, vt ſeruiam Tibi, & voluntates tuas eâ mente exquiram, vt, cum quantâ fieri poteſt, perfectione adimpleam.

O Iesv, deliciæ Cœli & terræ. Nulli alteri, præterquam Tibi ſeruire animus eſt. Regnat enim, qui ſeruit Tibi; neque in re alia vllâ reperitur ſalus, niſi in ſeruitio tuo; cùm cetera omnia

mnia fallaciarum plena ſint. Abhinc quoque intentos in Te perpetuò oculos geram ad perficienda ea omnia, quæ requiris à me, minimo etiam nutu diuinæ voluntatis tuæ interprete: Neque vnquam quiſquã ſeruorum Domino ſuo obſequentior fuerit, vti ego ad ſolam inclinationis tuæ odorationem.

O IESV, imperijs omnibus digniſsime, do fidem Tibi meã, & ſolenniter promitto, ſubmiſſurum me ex toto corde memet omnibus legibus ſuauiſsimæ ſeruitutis tuæ, quam ex debito Tibi deferunt creaturæ omnes, cuiuſcumque illæ conditionis fuerint.

In hoc autem ſtatu circumſpiciens

ſpiciens me triumphantis in modum exulto; neque commutem felicitatem hanc meã omnibus, quas fingere poſſem, ſublimitatibus; vſque adeò, vt, ſi demus fieri poſſe, vt nihil ego à Te dependeam, vel ex hoc momento omni illi iuri talis independentiæ renuntiarem. Nolim enim hoc; nec aliud volo, quàm eſſe per omnem æternitatem mancipium tuum. Et ô vtinam vel vitæ meæ impendio efficere illud queam, vt orbis vniuerſus idem mecum ſentiat, ac profiteatur.

XVII.

Fidelitatis.

O Iesv, æternùm amice animæ meæ, en vlterius m...

tendo. Parùm eſt, imò nihil eſt, quòd amori me tuo, & ſeruitijs deuouerim; maximum verò, ſi conſtans fidelíſque perſiſtam.

Idcirco ſiue corde aliquando dixero, ſiue ore: *DEVS meus, Ero Tibi fidelis.* Vel: *Domine IESV, mori volo in ſeruitijs tuis*, ſimiliáue alia; ſecurum Te cupio reddere de conſtantia ac fidelitate mea, ac ſi conceptis verbis dicerem, quæ ſequuntur.

O Iesv, Princeps, & exemplum vnicum fideliter amantium! Cupiam mundus ſciret, quòd melius ſit nihil ſeruitio tuo; quòd conſtitutum mihi penitus ſit, perdurare in eo immotum, quacumque demum ratione me tractare volueris.

Si

Si fiat, vt vultum quandoque mihi minimè benignum videaris exhibere, erit ille mihi nihilominus ſemper amabilis; cùm ſemper ſit vultus IESV & Seruatoris mei, qui in pœnis, cùm infligit, non minus mihi gratus eſt, quàm in blanditijs, quas offert.

O IESV, cui ego æterna deferre ſeruitia vnicè deſidero, ſine relaxatione quidem, quàm illa cumque dura ac moleſta ſint; certus ſum, & æquè ſecurus, ac magnus tuus Apoſtolus, Sanctus Paulus, quòd neque mors, neque vita, neq; Angeli, neque Principatus, neque præſentia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque creatura vlla poterit me ſeparare

aut dimouere à iurato Tibi amore meo.

O Iesv, amicorum omnium amice fideliſsime? Iuro Tibi fidelitatem; nec aliam, quàm quæ tuæ ſimillima ſit. Tu fidelis ille amator es, qui fidem nunquam deſtituis, quiq; prior nunquam deſeris amantē Tui. Quod ſi idem facio ego, ecce ambo æternùm colligati erimus. Hanc ego gratiam à Bonitate tua certus exſpecto. Nam qui tuâ ſe fulcit amicitiâ, bene is fultus eſt æternùm.

XVIII.

Petitionis.

O Iesv! Pater omnis abundantiæ. Etſi amor me nullus inſtigaret, cogunt tamē neceſsi-

Digitized by Google

neceſsitates meæ, vt recurram ad Te, & paupertas mea, nec illa ſimplex, ac miſeriæ adurgent, vt Te accedam.

Pauper ego ſum, vt qui maximè, nec pauci alij in hoc ſimiles mei. Sed bonitates tuæ infinitæ cùm ſint, facilè hoc indulgebunt mihi, vt importunus etiam conueniam Te, vt petam & pro illis, & pro me, quæ neceſſaria nobis eſſe ſentio.

Quotieſcumque ergo dixero ſiue corde, ſiue ore: *DEVS meus, Peto à Te*, ſimiliáue verba; illud volo, pro me nimirum, próque illis omnibus, qui paris mecum indigentiæ ſunt, efflagitare à Te omnia illa, quæ hîc deſcribo.

O IESV, pars, & hæreditas humillimè Tibi ſupplex fio, vt elargiri mihi velis, quæcumq; Dominica, quam Tute nos edocuiſti, oratio comprehendit; præſertim verò, vt placeat Tibi anteactam mihi vitam ignoſcere, cum illo fauoris auctario, vt nunquam deinceps legibus tuis rebellis exiſtam; ſed mille potius oppetam mortes, quàm vt animo deliberato committam facere, non dicam peccatum mortiferum, qualecumq; illud ſit, ſed minimum etiam veniale; vt ita Te bene iuuante illam referam nobilem perſeuerantiam, quæ ſola actiones reliquas omnes coronabit,

O IESV, Pater dulcedinis! Oro illam præterea gratiam, vt cogno-

cognoſcere mihi detur primũ memet; tum deinde dona quoque Sancti Spiritûs; Theologicarum & Cardinalium pretia virtutum, omniũmq; aliarum, quæ perficere poſſunt animum meum; ſingulariſsimè autem humilitatem, charitatem, patientiam, manſuetudinem, caſtitatem, & perfectam imitationem illarum, quæ magis è ſanctiſsima vita tua eluxerunt, & ante alias acceptiſsimæ Tibi ſunt, virtutum.

O Iesv! Origo exhauriri neſcia omnis generis bonorum! Peto pro me, & amicis meis omnibus, vt illam nobis facias gratiam, & des pertingere ad altiſsimum perfectionis gradũ, quem Tu noſti ab aliqua crea-

tura conſcendi poſſe; útque contingat nobis id omne, quod eſt ad maiorem tuam gloriam. Deniq; vt poſt periculoſa ærumnoſæ huius vitæ certamina, læti victoriâ ex hoſtibus reportatâ templũ glorię ingredi poſſimus, & ibidem contemplari æternùm diuiniſsimum vultum tuum, obiectum illud expectatiſsimum, & deſideratiſſimum omnibus populis terræ.

XIX.

Obteſtationis.

O IESV! ſemper ad preces tuorum attentiſsime, me-tuo, vt orem apud Te, ſicut oportet, & vt poſtulata mea ſatis vrgentia ſint. Vt nihil ergo, quod ad rem pertineat, omit-

omittã, obteſtor Te, per quidquid ipſe es, pérque omne id, quod ego Tibi ſum, annuere velis deſideratis meis, præſertim verò, vt pactum iſtud ratum habeas, vt, ſi dixero ſiue corde, ſiue ore: *O Seruator mi! Obteſtor Te,* ſimiléue aliud, tantundem Tibi ſit, ac ſi loquerer hunc in modum.

Oro Te, ô Amor meus! per omnem Bonitatem tuam, & obteſtor per intima viſcera miſericordiæ tuæ, vt benignâ aure excipias ſuſpiria cordis mei, ſemper ex eo afflicti, quòd parum nimis amet Te: per omnes quoque rationes, quæ Te reddunt amabilem; per amorem infinitum, quo Tu Temet proſequeris; per illum, quo Matrẽ

tuam ardes, prædeſtinatóſque vniuerſós; quóque ipſi ardent Te: fac, obſecro, vt qui ad hoc vſque momentum non amaui Te, incipiam deinceps ſic diligere, vt fieri hoc loci poteſt; quò præteritas iacturas omnes vel hac ratione reſarciam.

Amantiſsime Seruator! ne quidquam eorum prætercam, quibus Tu inflecti potes ad exaudienda ſuſpiria mea, oro ſupplex, per omnia diuiniſsima facta aſperrimæ vitæ tuæ, quæ ſuſcepiſti pro nobis: per omnes immanitates, quas noſtri cauſsâ dolorificæ paſsionis tuæ tempore exantlaſti, per alapā, quæ inflicta Tibi eſt, per cruentam illam flagellationem, per omnes denique alias incredibiles

biles tolerantias tuas obliuiſcere delicta iuuentutis meæ, ignoſce miſeris peccatoribus, ſerua gentem bonorum, afflictos ſubleua, miſericordiam ijs exhibe, quos creaſti, & concede omnia illa, quæ ſecundùm beneplacitum tuum ſunt, faciúntq; ad gloriam tuam maiorem: ante omnia autem cognitionem, amorémq; neceſſariũ, quibus adiutus ex integro ad Te conuertar.

O IESV! ſummum bonum meum, & vita mea dulcis. Obſecro Te per ineffabilem vnionem amoris illius, qui inter diuinas tres perſonas, in vnitate eſſentiæ veſtræ, quâ DEVS eſtis, intercedit, miſerere creaturæ tuæ, nec faſtidias miſerum me. Quod ſi

Quodſi arcana iuſtitiæ tuæ habent aliquid aduerſum me, tua illùd bonitas oblitteret, nec vlla vnquam illius mentio deinceps inferatur, aut recordatio.

XX.

Commendationis.

O Magne I e s v, quanta habeo, quæ cōmendē Tibi. At quis modus, vt minutim, & quàm creberrimè id faciam, vti fert deſideriū meum? Age, paciſcamur inter nos, ſi placet, vt, ſi quando dixero verbo tenus, aut tacitè ſolùm intra meū cor: *Mi chare I E S V! commendo Tibi*; Tu intelligas commendare me ſingulariſsimè ea omnia, quæ ſequenti formulâ continentur. Dile-

Dilecte mi! commendo Tibi ſanitatem meam, temporalia negotia mea, cognatos & amicos meos, Benefactores & Superiores, neceſſarios & inimicos meos, illos inſuper, qui qualicumque moleſtiâ me affecerunt, qui auerſionem habent à me, eos denique qui precibus ſe meis commendarunt.

O miſericordiſsime IESV? Commendo Tibi omnes huius terræ mortales, nominatim verò illos, qui in gratia tua ſunt, vt in ea perſeuerent; miſeros quoque peccatores, qui illâ ſceleribus ſuis meruerunt excidere, vt mutentur in melius, & ad officium reuertantur: ſuper omnia verò commendo Tibi animam meam, meam perfe-

ctionem, præſidia ſalutis meæ, & extrema vitæ meæ momenta, cùm vltima iam ſuſpiria animam exhalabunt.

O IESV, plene miſerationum, commendo Tibi vniuerſam Eccleſiam, Prælatos eiuſdem, Eccleſiaſticos & Religioſos, Reges, Principes, Nobiles, eos qui Iuſtitiam adminiſtrant, aliorumue Ordinum ſunt, diuites atque pauperes, afflictos, captiuos, carceri mancipatos, ægros atque in extremis poſitos, animas piacularibus flammis addictas, & illas ſigillatim, quæ lõgo iam tempore cruciatibus illis emendantur.

XXI.

Donationis.

O Iesv! omnium, quæcumque hæc rerum complectitur vniuerſitas, Princeps ac Domine! Confitendum neceſſariò nobis eſt, nihil omnium eſſe, quod donari Tibi queat, cùm tua pridẽ ante ſint omnia. Si quid tamen recipere à nobis potes, en donum meum. Si quãdo ſiue lingua Tibi dixerit, ſiue mens mea: *DEVS meus! Dono Tibi*, ſimiléue aliud, in munus offerre Tibi cupio, quæcumque mox enumerabo.

O Iesv! digniſsime, cui omnis vniuerſitatis huius opulentia conferatur. Dono Tibi animã meam, meam memoriam, intelle-

tellectum meum, meam voluntatem, cor & corpus meum, bona & poſſeſsiones meas, & quidquid vſibus meis inſeruit, quidquid in poteſtate ac cenſu meo eſt. Et donationem quidē horum facio irreuocabilem, eo animi ſenſu, quo poteſt donare vlla creaturarum ad tempus, vel æternitatem.

O veriſsimis diuitijs ditiſsime IESV, dono me eâ ratione Tibi gratiſsimâ, quâ ſe vnquam creatura, quæcumque illa ſit, Diuinæ tuæ Maieſtati dono dedit; ad eum omnino modum, quem S. Catharina Genuenſis vſurpauit, cuius iſtud verbum creberrimum erat: ſiue manducem, ſiue bibam; ſeu loquar, ſeu ſileam; ſiue in templo commorer,

morer, ſiue in domo, ſiue alibi locorum; ſiue ægra ſim, ſiue ſana; ſeu viuam, ſeu moriar; omnibus vitæ meæ horis atq; momentis, volo hæc fieri omnia Tibi, propter Te, in Te; cùm nullum ſit pulchrius, nullum me dignius decretum, quàm totam me tuam eſſe.

O Iesv, qui donorum, quibus dignus es pretiũ vnus noſti; ſi ea felicitas mea eſt, vt ſim de numero amicorũ tuorum, per charitatem, quam nemini eiuſdẽ cupido negas, cum mihi tali affirmet Apoſtolus tuus, meum eiſe Spiritum Sanctum: Euangelicus quoque Propheta tuus me doceat, donatum Te nobis per Incarnationẽ fuiſſe; illud conſequitur, Te non mi-

nus, ac Spiritum Sanctum meũ eſſe. Quodſi meus es, donare vtique, quod meum eſt, potero; & idcirco Tibi Temetipsũ dono, & auctarium addo ipſum S. Spiritum. Cùm enim ambo ſitis mei, duplex hoc pretioſiſſimum donum accipe. Hoc enim & maximũ eſt, & pretioſiſsimũ, quod donare poſſum, DEVM DEO, IESVM IESV, & IESV Spiritum Sanctum.

XXII.

Abdicationis rerum externarum.

O IESV, perfectiſsimum exſpoliationis exemplum, quod ſequi debemus circa omnes creatũras, vt nos abſtrahamus,

ſhamus, atq; extricemus ab inordinato amore cuiuſcumque rei, quæ DEVS non eſt: quia tuũ illud eſt pronuntiatum, quòd, qui non renuntiauerit omnibus, quæ poſsidet, non poſsit tuus eſſe diſcipulus; ecce renuntio nunc iam, & abdico me omnibus ijs, quæ extra, & circa me ſunt: atq; ideo, ſi quando dicam ſiue corde, ſiue voce: *DEVS meus, Renuntio*, ſimiliáue verba; ſignifico Tibi, velle me exſpoliare animam meam, & auellere à bonis omnibus mundi huius; à voluptatibus, honoribus, excellentijs, vanitatibus denique omnibus; ita vt horum deinceps nullis afficiatur, ſed vilifaciat vniuerſa; nullam de ijs cogitationem ſuſci-

piat, verba omnino nulla eorū gratiâ perdat; ſed obliuioni tradat æternæ, nec eorum poſthac inanijs ludificari ſe ſinat.

Indico præterea, abdicare me omnes à me creaturas; cuiuſcumque generis perſonas; omnémque ſenſualem affectionē erga propinquos, & eos, ad quos tacitâ quâdam naturæ ſympathiâ propendeo; quos amo, quíque me naturæ quodam impetu, alióue modo diligunt: renuntiando ijs, ſtatuendóque magna exiguáq; cum ijs commercia abrumpere, quæ aliud non faciunt, quàm vt ſeriùs, ocyúſue perfectionis meæ ſtudium retardent.

Significo quoque miſſas me facere commoditates omnes huius

huius temporis, curas corporis inutiles, hominum fauores, opiniones, judicia, ſermones ac ſenſus, quos omnes reſpectus, ô, nolo deinceps regulas mihi eſſe ac duces, ſed ita potius viuere ſtatutum habeo, tanquam ſi ij omnino non eſſent, & præter DEVM, atque me nemo præterea in Orbe hoc verſaretur.

Significo denique abdicare me amorem omnem huius vitæ & ſanitatis, illecebras ſenſuum; affectionem ſi quam habeo ad hæc illáue officia, hæc illáue dona, aut talenta naturalia; deſiderium immodicum videndi, aut agendi familiariter cum quocumque hominũ; ſolatiola è rebus exterioribus & naturalibus hauſta; denique

omne illud, quod ſiue cogitatum, ſiue deſideratum, ſiue poſſeſſum, naturaliter, aut non ſine imperfectione occupat animum meum, turbat, conſtringit, & quâdam velut compede alligat, vetâtque illum eleuari; ſed miſcet creaturis, & auertit â Creatore.

XXIII.

Abnegationis Interioris.

O IESV! Tu, qui cor amantis ex toto, & integrè habere vis, nec pati potes, vt Dominis ſeruiatur duobus, docuiſti me & iſtud, ſatis non eſſe, ſi rebus, quæ extra me ſunt, renuntiem, niſi me & interioribus denudarem; vt ita vacuus alijs omnibus animus DEO vno im-

Digitized by Google

impleatur; nec occupetur, niſi ſolùm & vnicè à diuino tuo amore.

Ergo & meipſum iam iam abnego, quæq; mihi intima ſunt, exuo. Si quando igitur dicam ſiue voce, ſiue mente: *DEVS meus, denudo me omnibus.* Aut: *Miſſa facio omnia*, ſimiliáue alia, mens mea eſt renuntiare amori proprio, illi omnium malorum meorum ſcaturigini, omnibus placitis meis, cogitationibus, iudicijs, animi mei decretis & deſtinationibus, commoditatibus& voluntatibus vniuerſis, vt liber ab his, nihil habeam in conſilio aliud, niſi ductum, motionem, & incrementum gloriæ diuinæ, ac ſpirituale meum emolumentum.

Significo ex animo reiectare me, & nulla penitus ſolicitudine tangi velle ęſtimationis propriæ, aut rei vllius, quæ conciliare mihi honorem poſſet; nec magnificè deinceps ſentire de me, ſed infra omnes potius me demittere: nolle expetere laudes hominum, neque fauores illorum, aut honoris delationes; nõ familiaria commercia, non approbationes, ne diuinæ quidem gloriæ prætextu: illud potiùs optando, vt obſcurus & inglorius deliteſcam, nec oculis alijs, quàm Dei, appaream.

Indico inſuper nolle me affigere animum ipſis adeò virtutibus, illuſtrationibus, ſuauitatibus & conſolationibus aliiſue ſimilibus rebus, quæ cùm Devs ipſe

ipſe non ſint, ſed creaturæ ſolùm, puro Dei perfectóq; amori impedimento eſſe queant: nec enim ſine ratione timere habeo, ne res hæ, etſi ſacratiſsimæ, ſuauitate tamẽ ſua & quiete, quàm ſecum afferunt, amorem ipſum in tranſuerſum agant, & eripiant veluti mihi intentam illam inquiſitionem, perfectámque Diuinitatis poſſeſsionem, cui ego conſecratas dudum habeo omnes meas intentiones; quas puras eſſe, nec miſtione vllâ extraneorũ motiuorum infectas volo.

XXIV.

Renouationis.

O Iesv! qui in beneficijs in nos congerendis incom-

parabilis es, & fauores erga nos in tuos quotidie innouas, vide ingens deſiderium meum innouandi ex mea quoque parte ſeruitia, omnéſque bonas ac pias voluntates meas: quod etſi in momenta ſingula facere cupiã, quia tamẽ id fieri haud poteſt, dicam ſaltem ſæpiſsime: *DEVS meus, Renouo.* Quod ſiue lingua, ſiue animus pronuntiet, hôc, verbíſue ſimilibus deſiderata mea indico, quæ perinde vt accepta Tibi ſint, oro, ac ſi hunc in modum loquerer aut cogitarem.

Volo innouata laudabilia omnia animi mei decreta, quocumque ea tempore conceperim. itémque vota mea, piáque deſideria omnia, cum omnibus

Sancti

Sancti amoris actibus, erga Te, erga Genitricem tuam, erga Angelos & Sanctos tuos, quorũ mihi conciliare fauores, vtpote amatorum tuorum conatus ſum, vt ipſe acceptior ex eo Tibi redderer. Ex hoc quoque tempore cogitata mea omnia, verba omnia, omnes eò directas à me actiones repeto, eóq; qui mihi poſsibilis eſt, modo ratifico & innouo. Et hanc quidem renouationem mei, ita cupio inſtituere, vt, ſi ſolus ego cum eo pietatis ſenſu, ea cum perfectione, eo cum amore innouare poſſem Spiritum meũ, quemadmodum id præſtant tam multæ præclaræ & religioſæ animæ, diebus illis, quibus ſolennem eiuſmodi renouationem

nem

nem ſemel aut bis in anno ſuſcipiunt, facerē id ſanè lubens, volénſque; & iam nunc, quantùm licet, facere contendo.

Innouari itaque in me volo, quidquid per vniuerſam vitā meam, ſtudio placendi Deo agere conatus ſum; ſed cum illo ardore S. Franciſci Xauerij, qui manè diebus ſingulis bona ſua propoſita, & ſancta Religionis vota renouabat: cum illa B. Agathæ à Cruce mira ſolertia, quæ quotidie Communionem Spiritualem ducenties iterabat: cum illa S. Marthæ dilectiſsimæ hoſpitæ tuæ aſsiduitate, quæ in dies ſingulos trecenties ſuas repetens preces, toties in genua ſolita eſt procumbere.

XXV.

XXV.

Compaſsionis.

O Iesv! præ mortalibus omnibus, dolorificæ potiſsimum tempore paſsionis afflictiſsime! Qui exceſſum in hoc amoris tui, & patientiæ noſtri cauſsâ exercitæ penetrant, deberent ſanè cum intimæ cõpaſsionis ſpiritu nunquam non cogitare de Te, cum aliter paſſioni rependere paſsionem, aut amori amorem haud queant.

Quod ad me autem pertinet, deliberatum omnino mihi eſt calamitatibus tuis compati, neque vnquam beneficij huius obliuiſci, quod vtique commiſerationem meam ſuper anguſtijs tuis maximam meretur. Quan-

Digitized by Google

Quando autem facere aliud nō poſſum, creberrimè ſaltem, ſiue corde, ſiue ore paucula hæc verba profabor: IESV! *miſerere me tui.* Vel: *Compatior, Dilecte mi*, vel his ſimilia: quæ cum eloquor, commiſerationem, quam habeo tecum, indico, verbis ſequentibus declaratam.

Ita me afficiunt iniuriæ, opprobria, deſpicientiæ, ceteræq; indignitates, quas decurſu paſſionis tuæ pertuliſti, vt paratus omnino forem vitam omnem in ſuſpirijs, ſingultibus, fletibúſque ducere, ita vt ambo oculi mei binis lachrymarum riuis ſine ceſſatione efflūerent, quibus ad extremum vſq; halitum palàm Orbi teſtificarer dolo-

dolores, quibus cor meum affligit mors tua.

Suſpiro flebiliter ad vocem & clamores amoris plenos, quos ſanguis Iesv ciet, (quantò innocentior, quàm fuerit iuſti Abel!) qui tanto cum amore effuſus eſt ex parte Eius, quanta cum crudelitate à parte hoſtium.

Colliqueſcit cor meum compaſsionis teneritudine, ſoláque tot ſanguinolentarum ex amore profuſionum recordatione, quas aliæ inſuper pœnæ acerbiſsimæ comitabantur: neque facere poſſum, quin perpetuò in animo verſem Imaginem tam miſerandi ſpectaculi, támque atrocium vulnerum, quibus perfoſſus amore mei fuiſti.

Nolo,

Nolo, innocentiſsime Seruator, nolo ſolum Te, duos inter latrones deſtitui; nolo ſolas filias Ieruſalem ingentibus pœnis tuis illacrymari: Ego quoque in partem venire, & quotidie piâ meditatione columnæ me ſiſtere proximum volo, vbi Tu flagellorum ictus, heu! ſex millia, accepiſti; aut pedi Crucis, vbi tormentis obrutus immaniſsimis animam exhalaſti: nec committã, vt in lacrymis, dolorîſque & compaſsionis actibus me ſuperent alij, qui ob tormenta, quæ perpeſſus es, tui commiſeratione tanguntur. Imò ſic deſidero tormentorum tuorum fieri, quà licet, particeps, eáq; ſic tecum partiri, vt ſolus ego tantâ cuperem compaſsione

paſsione ferri erga Te, quantâ omnes ſimul ſancti ferebantur. Perfer Tu, patere, morere mi IESV; ego in ſepulcrum Tibi cor offero, in quo Te per ſuſpiria perpetúa, continuámq; recordationem reponam ac retinebo.

XXVI.

Contritionis.

O Optime & benigniſsime IESV! quis modus Tibi tam crebrò, támque ſinceriter, ac vellem, teſtificandi dolorē, qui torquet peccatorem animum, eò quòd offenderit, contemptuíq; habuerit per decem facilè millia & amplius ſtultarum, pudendarum, & ſceleratarum præteritæ vitæ actionū; qua-

Digitized by Google

quarum ita me modò pudet, vt verear comparere adeò coram Te, víxque impetrem à me, vt cœlo oculos leuem, cùm ne obtutu quidem illius dignum me iudicem. Nihilo tamen minùs de infinita confiſus miſericordia tua dicere audebo ſæpiſſime: *O IESV! præteritæ vitæ da veniam.* Vel: *DEVS meus! Amore Tui doleo, quod Te offenderim*, ſimiliáue verba; ſub quibus intelliges Tu, quæ ſequuntur, quæq; pro dictis, vt accepres, oro.

O IESV! Iudex ſupreme, idémque arbiter vitæ meæ! oro cum intimo, quémque elicere poſſum, maximo doloris ſenſu, ignoſcere velis ſceleribus vitæ meæ, quæ & generatim omnia,

&

& ſingula ſigillatim deteſtor, & abhorreo, quia *læſæ* Maieſtatis tuæ crimina ſunt, & à Te vltimo Fine ſuo exerrantes actiones; cum propoſito efficaci, bene iuuante gratiâ tuâ, confitendi de illis, ſerióque emendandi, & mortes potius mille ſubeundi, quàm vt eorum vel vnicum deinceps ſuſcipiam.

O Iesv! Theſaure cordis mei! Doleo dolore animi mei maximo & penitiſsimo, quòd per ſummum Tui contemptum cupiditates meas diuinæ Maieſtati tuæ antetuli, & extremè odi ipſe me propter culpas meas; quæ cùm actiones meæ fuerint, ijs tamen non honoraui Te, vti fieri oportebat: & ob iniurias tot ac tantas, quibus è contrario

rio Te affeci. Miſericordia! Miſericordia! O DEVS meus,& omnia! Hanc oro à Te ex toto corde; cum proteſtatione inuiolabili reparaturum me damna hæc honoris tui obſequijs & ſeruitijs meis, quæ ſumma cũ fidelitate poſthàc exhibeo.

O IESV, dulciſsime amor meus. Facit amor Tui, vt doleam me offendiſſe Te, qui tam Bonus es, & tam mihi Bonus. Nihil Inferni timor, neq; amittendi Cœli metus in deteſtatione ſcelerum meorum loci habet. Solus ante oculos meos Tui amor obuerſatur; nec aliã doloribus oppreſsi cordis propter iniquitates, & delicta iuuentutis meæ reperi cauſam, quàm quia amo.

XXVII.

Digitized by Google

XXVII.

Reſignationis.

O IESV, quies cordium beatiſsima! ipſos ſanctos tuos Doctores habeo, excellentis in via Spiritûs, & ad animorum tranquillitatem arcani, quod eſt, perfecta, nec aliquid ſibi relinquens noſtræ voluntatis cũ tua conformatio. Quin & ego pacis mihi meæ auctor fio, quantocumq; ea, pretio emenda ſit. Vt noueris autem quantùm & quomodo me reſignem in omnem voluntatem tuam, en quid intelligam, quotieſcumque dicentem me audieris ſiue corde, ſiue voce. *O IESV, conformo me.* Aut: *quod Tu vis, & Ego volo,* horúmue ſimilia; ſigni-

ſico proijcere me memet in ſinum diuinæ Prouidentiæ tuæ, abiectâ cura de me omni, idq́ non ſine grandi geſtientis animi ſenſu, amantiſsimè ſuſcepturi quidquid à diuina manu tua ſubmittetur. Seu enim inopia illi obueniat, ſiue copia; ſanitas, ſiue ægritudo; honor aut contemptio; conſolatio, aut deſolatio, felicitas aut calamitas, quidquid demum obtingat, illud perpetuò dictum meum erit: Fiat voluntas Dei: Mihi hæc placent omnia, dum meo placeant Iesv.

Significo non velle me aliud, niſi quod Tu vis, & ad eum, quem Tu vis, modum: deteſtari me quoque omnia, quæ deteſtata Tibi ſunt, ſiue in me, ſiue

in

Digitized by Google

in alijs, ſiue in tempore hoc, ſiue in æternitate, vſque adeò, vt ſi quidquam noſſem in me, aut proueniens à me, ſiue cogitatio illa foret, ſiue verbum, ſiue actio, ſiue motus quicumq́; , etiam leuiſsimus, qui ad voluntatem & guſtum tuum non eſſet, nihil cunctarer quamprimum reijcere à me, & nunc iam reijcio improbóque.

Indico præterea ſubmittere me cum tanta cordis amplitudine, tantáque liberalitate diuinæ tuæ meam voluntatem, cum quanta eam ſuſciperent atque perficerent in Cœlo & in terra omnes Angeli, & Sancti tui. Et vt verbo abſoluam omnia, volo aliud nihil, niſi quod voluntatis tuæ eſt;

quam vbi reperero, dulcia mihi erunt omnia: ipſe adeo Infernus acceptabilis eſſet, ſi ex adorandæ tuæ voluntatis decreto ſubire illum neceſſe foret.

XXVIII.

Ardentium deſideriorum.

O IESV! Deſiderium cordis mei! Quanta facere paratus ſum Tui cauſsâ? Cur non deſiderijs meis potentia ex æquo reſpondet? Et vel vna hæc deſideriorũ cauſa ſat magna ſit, quòd Tu minima quoque perinde remunereris, ac maxima; próque perfectis deſiderata accipias, cùm impotentias noſtras intueris, quæ efficere ea nos vetant.

Admiror valde id, quod S.

Digitized by Google

Lutgardi, fideli famulæ tuæ, memorant contigiſſe; quæ cùm aliquando magnitudinem animi S. Agnetis in perferendis tormentis meditaretur, inceſsit illam deſiderium ita vehemens imitandi, vt ob violentiam feruoris illius vena rupta fuerit: Ibi Tu illi quamprimum aſpectabilis cùm fieres, diceris teſtificatus, hunc amoris actum, támque ſanctum deſiderium ita tibi gratum accidiſſe, vt non minùs eo promerita ſit, quàm ſi Martyrio & ipſa affecta eſſet; vt adeò Coronam in Cœlo recepture ſit, parem Coronæ S. Agnetis Martyris. Poſtquam hoc ego, aliáque ſimilia comperta habeo, vbi Tu factorum in loco deſideria numeraſti, & æ-

qualiter muneratus es, rideo illos, qui deſideria hæc mea rident; quos nihil moratus ſtatuo deinceps deſiderijs huiuſcemodi impendere horas plurimas, ad modum ſanctorum, & amatorum Tui. Quin jam iam ſine cunctatione vlteriori incipio. Audi ergo, ſi placet, deſideria mea: cúmque dixero ſiue ore, ſiue corde: *DEVS meus, Deſidero*, aut his ſimilia, ea ſic accipere digneris, vti ſequuntur.

Deſidero ex toto corde meo propagari vbique Imperium tuum; & vellem, omnes potentiæ animæ meæ, membra omnia corporis, cum omnibus operationibus eius, totidem eſſent ora ac tubæ, quæ prædicarent

rent vbique locorum, ſolum Te vnicè dignum eſſe, cui ab omnibus ſeruiatur.

O cur non vox tam reſonabilis mihi eſt, vt audiri poſſem per totam hanc rerum vniuerſitatem, & ab omnibus hominibus, etiam ijs, qui replerent mille adeo mundos, qualis iſte eſt; quibus ego nuntiarem nomen & promerita tua? Si quoque tam eſſem eloquens, quémadmodum vellem, in perſuadendo, omnes continuò monitis meis Sanctos efficerem, & ad eum amoris tui gradũ proueherem, vt in cordibus ſingulorum tui amoris tantùm ineſſet, quantùm vnquam in corde ſanctiſsimæ Matris tuæ inerat.

Voueo, vt de me ſolo loquar,

tot haberem corda, quod in aëre atomi volitant; quot ſabuli grana per maris littora iacent, & hiſce in cordibus tot virtutes, quot habuerunt, habent, atque habebunt vnquam omnes Angeli, omnéſque Sancti; vt amare Te valerem cordibus his vniuerſis; vel, vt dicam rectiùs, corde vnico, quod omnibus tamen iſtis æquiualeret.

Ecce autem deſiderij vehementiâ plus vltra progredior in via & exercitio amoris, amare Te cupiens, quantùm amabilis es, & quantum Tute Teipſum amas. B. Stephana de Soncino cognouit quâdam die, præter amorem, quo Te amant Sancti & Angeli, Tuáque San-

ctiſsima

ctiſsima Mater, amoris eſſe abyſſum adhuc aliam in Teipſo, quæ nulli ſit creaturæ cognita aut comperta, ſed ſoli Tibi, & Vni. O DEVS amoris infiniti! En hic demum Amor immenſus ſe offert, digniſsimum ſcilicet amorum infinitorum obiectum, quibus amare ego Te cuperem, & quod impoſsibile eſt, reddere poſsibile; quod finitum eſt, infinitum; hoc eſt, amorem meum Tuo ſimillimum, vt ita demum explerem amores meos.

XXIX.

Humiliationis.

O IESV! Optime, Maxime! Cui præſenti ſe inclinant, qui torquent Cœlos, aduolutus

ego pedibus tremendæ tuæ Maieſtatis, humiliare me volo, ſicut oportet, & locum inter creaturas tuas capere, quem meretur miſerrima ex omnibus atque viliſsima.

Ecce quid ego ſim, ecce titulos honoris mei, & belliſsimas ſcilicet conditiones. Siue verbo igitur dicam, ſiue animo: *DEVS meus, nihil ſum.* Vel: *IESV! Ecce creaturarum tuarum poſtremiſſimam*, ſimileue quidpiam:

Volo hiſce dictis affirmare, me nihil eſſe, & è nihilo extractum fuiſſe. Quod ſi fateri neceſſe eſt eſſe me aliquid, ſum enimuero veriſsimè vermis terræ; mortuo deterior cane; labes & fæx hominum; ingratiſsimus & conſceleratiſsimus

omni-

Digitized by Google

omnium; indignus, qui ſuſpiciam cœlos; dignisſimus autẽ, qui à morte mea vel olido fimeto, vel aggeſtis alicubi quisquilijs, aut ſordium in vrbe quapiam receptaculo infodiar. Significo quoque nihil ita admirari me, quàm quòd me terra ſuſtineat, nec abſorbendo mihi quamprimum dehiſcat: quòd ſaxa ſua & fulmina Cœlum ceſſet in caput meũ iaculari ad punienda ſcelera mea.
Volo certiores reddere omnes, quòd ſim ego infideliſsima ex omnibus creaturis tuis, malitioſiſsima, & tamen indigentiſſima, quæ puluis cùm ſit & cinis, & ſcelerum tetra quædam compago, digna non eſt aperire os ſuum ad alloquendum

Te,

Te, quæq́ꝫ, ſi ex merito ſuo tractanda eſſet, iam Tu illam centies & millies in ima inferni præcipitem dare debuiſſes, vt ibi violatarum legum, & præceptorum ac voluntatum tuarum improbè ſpretarũ pœnas exſolueret.

Indico præterea, palàm profiteri me, miſericordiæ me tuæ præ hominibus omnibus obſtrictiſsimum eſſe, atqꝫ ita miſerum, vt, ſi abſque præuenien-te gratia, & peculiaribus tuis auxilijs fuiſſet nullum omnino genus criminũ, quamuis enormiũ foret, quo non & corpus, & animum inquinaſſem, ipſo quin dæmone fuiſſem nequior, & numero extra comparationẽ maiori peccata mea, quàm

modo

modò ſunt, tanta inſuper cum obſtinatione ac malitia coniuncta eſſent, vt clamoribus æternis vindictam contra me Cœlo deuocarent.

XXX.

Imitationis.

O Omnibus ad imitandum propoſite Seruator! Cùm gloria noſtra omnis in imitatione & ſequela conſiſtat Tui, conſtituo dedere me illi, quàm poſſum, & quàm quiſquam poteſt, perfectiſsimè. Vnde ſiquãdo dicam, ſiue corde, ſiue ore: *O IESV! Volo Te imitari.* Vel: *O Seruator mi! cupio Tibi aſsimilari*, ſimiléue aliud:

Significo expurgare me animũ velle ab imperfectionibus

 omni-

omnibus, eáſque in ardentiſsima ſanctæ tuæ dilectionis fornace abſumere, quò totus in Te imitando ſim, mécꝫ Tibi quantùm fieri poteſt, aſsimilando.

Deſidero per ſanctiſsimæ vitæ tuæ proximam imitationem transformari totus in Te, curam adhibendo omnem conſequendæ humilitati, modeſtiæ, manſuetudini, patientiæ, temperantiæ, caſtitati, paupertati, obedientiæ, prudentiæ, charitati, fortitudini, abnegationi meiipſius, pietati, reſignationi, omnibúſcꝫ virtutibus ceteris, quarum Tu nobis exemplar pulcherrimum reliquiſti. Significo poſtulare me ſupremũ imitationis gradum, & aſsimilationis in Bonitate & perfectioni-

Digitized by Google

ctionibus tuis, ad quem creatura vlla poteſt pertingere, ſi benedictiones amoris tui acceſſerint.

XXXI.

Vnionis.

O IESV! Vita animæ meæ! Tuus eſſe vnius volo, & hac quidem ratione, vt deſiderem fieri quid vnum Tecum, & arctiſsimam, quæ dari poteſt, vnionem Tui mihi procurare. Ac propterea tale cum diuina Maieſtate tua ineo pactum, ſi dicere me contingat ſiue corde, ſiue ore: O IESV! *Vniar Tecum.* Vel: *ô Dilecte mi, Vnionem tuam!* aliáue hiſce ſimilia.

Significo pro actionibus meis non agniturum me illas, quæ

cum tuis vnitæ non ſint: confirmare me quoq; , & ratas habere omnes illas amabiles vniones, quæ animam meam cum gratia tua ; cor meum cum beneplacitis tuis , omnes deniq; affectiones meas cum ijs rebus, quas tu amas vnquam colligauerunt.

Significo præterea , gratius mihi obtingere nihil poſſe, quàm ſi centies quotidie , ſi decens eſſet, vnirer Sanctiſsimo Corpori tuo in Sacramento altaris abſcondito, & in momenta vitæ ſingula ſpiritualiter cõmunicarem, ſi mortalitatis noſtræ ratio id permitteret ; vt ita in perpetua forem & arctiſsima cum diuina Maieſtate tua vnione ; dum beatificam illam ex-

ſpecto

Digitized by Google

ſpecto in lumine gloriæ, quæ in omnem nos æternitatem inſeparabiliter vniet.

Volo quoq; teſtari Tibi, cupere me, vt vnires amorem meum, frigidum illum, & imperfectum, cum perfectiſsimo & ſublimiſsimo illo, quo Diuinitas tua Sanctæ tuæ Humanitati, Humanitas quoque VERBO vnita eſt, & Patri, & Spiritui Sancto, vt ita non ſim, niſi Vnũ Tecum, & cum ijs omnibus, quæ Tecum intimè ſunt Vnum.

XXXII.

Continuæ recordationis.

O IESV! Vnica quies mea! Cupiam quidẽ momentis ſingulis cogitare de Te, & tanquam præſentem actionibus meis

meis venerari: ſed cùm facere hoc non detur, vide quem modum inuenerim alium, & accipe pactum, quod inire cum diuina Tua Maieſtate modò aggredior.

Non poſſem ego viuere, niſi aſpirarem, haurirémque continuò aêrem hunc, eundémque denuo exſpirarem. Id ergo nunc ago, & ſcripto hoc iam nunc ita tecum paciſcor. O Devs! qui ſolus es Obiectum eiuſmodi, quod dignum ſit, vt perpetua de eo ſuſcipiatur cogitatio; quamdiu ego quidem vixero, etiam dormiens, velim, ſi in poteſtate mea ſit, cogitare de Te, mihique toties conſtituere præſentem, quoties vel hauriam, vel exſpirabo hanc,

qua

qua viuo, auram, ita vt in aſpirationes, reſpirationéſque ſingulas, quæ ſanctarum pro voto meo cogitationum obtinebunt locum, deſiderem, totis Te, ſi ita loqui fas eſt, præcordijs haurire, vnà cum perfectionibus omnibus, quibus Diuinitas tua diues eſt; cum omnibus meritis ac virtutibus tuis, cum ijs denique omnibus, quæ inſunt Tibi: obſequia quoq; tam Tibi accepta & amabilia deferre, quàm omnes, & perfectiſſimæ quidem creaturæ exhiberent, quas Tu producere poſſes, & ex omnipotentiæ tuæ theſauro depromere.

Digitized by Google

XXXIII.

Teſtificationis generalis.

O IESV! Amor meus! Conor pro viribus, & diſtinctiſsimè quidē proponere Tibi deſideria omnia cordis mei, & ſuper ijs paciſci cum tua Maieſtate. Fortaſsis autem fecero rectiùs, ſi coniungam omnia, & actiones quaſdam ac ſigna ad generalem omnium poſtulatorum meorum teſtificationem eligam, vtárque ijs tam crebrò, quàm poſſum; vt modum ſcilicet nullum prætermittam, quo ſecretas Tibi intentiones, & pia pacta mea exprimam, quæ argumento ſint, eſſe me, & eſſe velle tuum omni ratione, quæ excogitari queat.

Ecce Tibi igitur actiones & ſigna, quæ mihi ſeligo; quorũ vnumquodq; ſi adhibuero, renudabit Tibi arcana animi mei, teſtantis, ſi poſſem, dicturum me, aut facturum, ex toto corde, ea omnia, quæ in cunctis, quæ præceſſerunt, conuentionibus comprehenſa fuêre.

Colligam autem in ſigna quindecim. Ea hæc erunt. 1. Dicere corde, aut ore: *DEVS meus, & omnia!* Vel: *IESV, Seruator mi!* 2. Suſpirare. 3. Suſtollere oculos in altum, vel ad Cœlum. 4. Supplicis ritu manus iungere. 5. Terræ figere oſcula. 6. Brachia pandere. 7. Flectere genua. 8. Inclinare humiliter caput. 9. Brachia ſuper pectus decuſſare. 10. Ma-

num cordi imponere. 11. Percutere pectus. 12. Efformare ſignum ſanctæ Crucis, præſertim eo ſignando cor, aut manus aut frontem. 13. Intueri piam imaginem. 14. Eandem oſculari. 15. Aut reuerenter attrectare.

Quandocumque ergo dixero: *DEVS meus, & omnia!* aut cordi impoſuero manus, aut in ſuſpirium erupero, vel peregero aliud quidpiam ex modò dictis;

Volo tum, ô IESV! Vita animæ meæ! Te adorare, admirari, æſtimare, laudare, glorificare, benedicere, amare, gratias agere, me offerre, poſtulare, obteſtari, commendare, donare, compati & imitari. Quin etiam

Digitized by Google

etiam gaudere me ſignifico de bonis tuis, credere me, ſperare, languere propter Te, fidelem velle eſſe, & conſtantem in ſeruitio tuo, abundare in deſiderijs, dolore de vita præterita, vnire me Tecum, reſignatum eſſe in voluntatem tuam, humiliare me, & abdicare ijs omnibus, quæ ſunt intra vel extra me, amanter tecum queri, renouare me, viuere nolle, aut reſpirare, niſi in Te, cogitando ſemper de Te, atque hæc omnia ad eum modum, quem fuſiùs ſupra declaraui. Hæc eſt mens mea in tempore hoc, eritq; per omnem æternitatem.

Digneris, ô Iesv! lumen oculorum meorum! acceptare pro infinita miſericordia tua vltimum

mum hoc pactum meum, vti & cetera omnia.

Et nunc proſtratus ad pedes Maieſtatis tuæ, fretúſque ineffabili tua Bonitate, cum profundiſsima animi ſubmiſsione flagito à Te hanc tam deſideratã mihi gratiam, & ex toto corde meo ſupplico, vt pacta hæc mea benignè ſuſcipias, eadémque æterno Patri tuo, Spiritui ſancto, Tuæ quoque dilectiſsimæ Matri eſſe facias accepta: mihi denique tantùm gratiæ largiaris, vt ea & ſæpe, & ſanctè vſurpando proficiam, eâque ratione efficiar talis, qualem Tu me eſſe deſideras, dignum ſcilicet magnitudinis gloriæ tuæ Inſtrumentum.

Amen.

PACTVM

Digitized by Google

PACTVM HAGIOPHILÆ CVM MATRE DEI.

VIrgo Sancta, meáque ter amabilis Mater, ſentio quidem ex debito facturum me, ſi ſine ceſſatione cor & cogitationes meas ad te, attollerem: ſed cùm ſpiritûs mei infirmitas, & ipſa miſerabilis huius vitæ conditio, quæ nos mille & occupationibus, & diſtractionibus implicat, id non permittant, en paratum me ſupplere defectus iſtos, per pacta & conuenta mea, quæ teſtificari tibi poterunt flammantem illum amorem erga Te Auguſtam Principem meam, qui depaſcitur animum meum. Quo-

Quotieſcumq; ergo continget, vt mentem ad te eleuem, & vel ore, vel corde dicam: *Virgo Sancta, Amo te*, tantumdem, oro, valeat, ac ſi dicerem: Amo te ex toto corde meo, ex tota anima mea, ex omnibus viribus meis: amo ampliùs quàm coniunctiſsimos amicos & propinquos meos; quàm honores, diuitias, vitam, ſanitatem, mundum totum, & omnia, quæ infra Lunam ſunt: magis etiam, quàm omne, quod creatum eſt, ſiue in cœlo, ſiue terra; atque ita plus, quàm Tutelarem Genium meum, plus quàm Angelos vniuerſos, plus quàm alios omnes Sanctos Cœlites, & poſt IESVM plus quàm alia omnia.

Quo-

Quotieſcumq; , ô incomparabilis Virgo , ſiue corde dixero, ſiue ore. *Virgo Sancta, Laudo Te.* Vel : *Benedico Tibi.* Aut : *Te ego Glorifico*; Cupio verbis his omnes, ſi fieri poſſet , laudationes, omnes honores,omnes benedictiones , glorias omnes in te conferre, quas Angeli, quáſque omnes Orbis Nationes; quin imò, quas ipſæ tres Perſonæ Sanctiſsimæ Trinitatis in te vnquam vel contulere, vel conferunt,aut etiam collaturæ ſunt; tum in tempore, tum per omnem, quàm latè tenditur, æternitatem.

Quotieſcumqne dixero : *Virgo Sancta; Tibi ego offero*; tantundem omnino ſit , ac ſi hunc in modum loquerer, Cor tibi meum

meum offero, & corpus, & animam; vitam inſuper, & ſanitatem quæcumq; demū in amoribus mihi ſunt. Sum enim, & eſſe omnino volo ex toto tuus.

Quotieſcumque dicam: *Regina, Amoris Mater, Gratias tibi ago*, aut ſimile quidpiam; ſignifico cupere me habere, gratas Angelorum mentes; omnium amicorum DEI benignas affectiones; fœcundiſsimorum ingeniorum calamos, atque linguas; quin ipſius Dilectiſsimi Filij tui cor atque ſermonem, vt ita in omne æuum dignas Auguſtiſsimâ, ſimúlque amabiliſsimâ Maieſtate tuâ gratias referre poſſem, cùm infinitas agnoſcam obligationes meas erga te præ creaturis reliquis vniuerſis.

Quo-

Digitized by Google

Quotieſcumque dicam : *O Amabilis MARIA, Mater miſericordiæ! Spem & fiduciam in te meã ſitam habeo*, ſimiléue aliud; ſignifico poſt Dilectiſsimum Filium tuum omnem ſpem meã ferri in Te, nec alterius opem imploraturum me, ante tuam, quæ refugium meum es, & præſidium meum, & omnia mea.

Quotieſcumque dixero: *Virgo Sancta: Gaudeo*; ſignifico tantis me ob excellentias & perfectiones tuas gaudijs affici, vt ſi omnium tibi addictorum ſeruorum collecta habere poſſem gaudia, quæ aut ſenſerunt in animo, aut palam etiam prodiderunt, ſiue cùm meditati ipſi ſunt, ſiue cùm ſermonibus aliorum omnis generis bona, quibus

bus affluebas tu, acceperunt, facerem id ſanè ex toto corde. Et nunc, quàntum poſſum; & licet, ita gaudeo & exulto.

Quotieſcumque dixero: *Mater Chariſsima, triſtor; O MARIA! Doleo*; Dolere me intimè ſignifico de amariſsimis doloribus tuis; ſiq́; in mea foret poteſtate, ſentire vt poſſem amaritudines cordis vniuerſas, quas ex conſideratione illius *Doloris gladij*, aliarúmque afflictionum, tempore præſertim Paſsionis & mortis Filij tui toleratarum à te, ſerui tui perceperunt; paratum eſſe me ſufferre eas vniuerſas; optaréque mihi ad hoc ipſum Dilectiſsimi Filij tui cor, qui verè illas in ſe pertulit, aut tuum

tuum ipſius, vt eodem modo ſentire eas in me valerem.

Hagiophila, habes hîc proximè exemplum, ad cuius modum tua cum B. V. pacta inſtituas; tale, quo arcana animi Ipſi explices. Amplifica tu iam, dictíſque adiunge, quidquid ad guſtum & pietaté tuam faciet, quando B. V. alloqueris, paciſcendo cum Illa, Eiq́ cordis tui intima patefaciendo. Penes te nunc erit, formare tibi alia, & explicare te ſuper illis; qualia forent: *Virgo Sancta, Adoro Te, Peto à Te*; & his ſimilia alia.

His ita peractis reliquum eſt, vt dies tibi certos deligas, quibus exerceas te in his, potiſsimum autem Feſtiuitates Summas, aut Sabbatha. Vel, vt ille, quem

quem noſcito, facere conſueuit; Partire paucula hæc verba in ſingulos hebdomadæ dies, & conare repetere illa per diem vicies aut tricies. Dominicâ quidem die dicendo frequenter. Amo te, Virgo Sancta; die Lunæ: Virgo Sancta, Laudo Te, & ita de alijs. Profuerit quoque renouare hæc pacta aliquoties, præcipuè autem diebus Beatiſsimæ Virginis feſtiuis, tempore, quod communionem ſacram conſequitur.

PRE-

Digitized by Google

PRECES IN HONOREM NOVEM MENSIVM,

QVIBVS BEATISSIMA VIRGO CHRISTVM VTERO GESSIT.

Beatus venter qui te portauit.

NOuies recitetur Angelica Salutatio; meditando (dum quælibet Salutatio repetitur) vnũ aliquod priuilegium Virgini à

Chriſto

Chriſto datum, in gratiam hoſpitij, Chriſto in vtero Virginis conceſſi: acceptâ hinc occaſione, laudandi in primis gratulandiq́ue diuinæ bonitati, quæ Virginem honore tanto eſt dignata; & Virginem ipſam extollendi venerandiq́ue, flagitando, ab eâ gratiã, certo Priuilegio reſpondentem.

Primum Priuilegium eſt, Reuerà fuiſſe DEI Matrem, quæ ſuo eum vtero conceperit, ope Spiritûs ſancti. Quam ob rem gratias DEO referam, ſimul venerando talem tantamq́ue Matrem. Tu inſuper illam

illam ora, vt DEI mater ſpiritualis efficiare, voluntati DEI ſanctiſsimæ obtemperando ex ſententiâ illius Euangelici pronunciati: *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in cælis eſt, ipſe meus frater & ſoror & mater eſt.*

Alterum Priuilegium eſt, Simul Matrem extitiſſe & Virginem, iunctis per miraculum fœcunditate & virginitate. Ora Chriſtum per materna merita, vt tibi bonorum omnium impertiatur vbertatem, puritati corporis animique coniunctam.

Tertium eſt, Grauidam

men-

menſibus nouem CHRISTVM non ſolùm abſque moleſtiâ tuliſſe ponderis, verùm etiam cum leuaminis ſenſu. Obſecra, vti numquam graue tibi videatur, iugum Domini portare; ſed contrà leuis ac ſuauis appareat obſeruatio legum ipſius.

Quartum, Cùm aliæ omnes prolem cum dolore ſint enixæ, hanc ſummo cum gaudio peperiſſe. Ora beatam Virginem, vt gratiam tibi impetret pariendi ſpiritualiter DEVM, hilari bonorum deſideriorum propoſitique executione, quã præſtare decreuiſti; atque hinc

Digitized by Google

hinc animi tibi creſcant ad vincendas difficultates omnes moleſtiaſque, quæ bonis operibus eſſe ſolent impedimento.

Quintum, Poſtquam anguſtis vteri clauſtris illum Virgo eſſet complexa, quem neque cæli neque terra comprehendunt; tantam ei inter res creatas capacitatem eſſe datam, vt in eâ Devs collocaret plenitudinem gratiæ, quæ Sanctorum omnium gratiam immensè ſuperaret. Devm obteſtaberis per amorem illũ, quo nouem ſe menſibus virgineo vtero incluſit, eius te gra-

tiæ cæleſtiumq́ue donorum capacem efficiat, quibus te iam inde ab omni æternitate ornare decreuit, ſi tu modò permittas.

Sextum, Poſtquam Verbum æternum humanitatis noſtræ veſtem de caſtiſsimis Virginis beatiſſimæ viſceribus ſibi texuiſſet, inſtar Pontificis ſummi eam dicauit, conſecrauitq́ue in templum viuum, verúmque tabernaculum DEI; ex illâ Dauidici carminis ſententiâ: *Sanctificauit tabernaculum ſuũ Altiſſimus.* Obſecra DEVM, interpoſitâ precatione Virginis, vt quoniam per Baptiſmi

fontem

fontem in Spiritûs ſancti templum es conſecratus, illud omni labe purum ſerues.

Septimum, Cùm Chriſtus ſit verus vitæ panis, virgineus MARIÆ vterus factus eſt publicum orbis horreum, è quo eductum eſt frumentum electorum, vt conderetur panis Euchariſtiæ, quo Fideles omnes paſcuntur nutriunturque, qui venter illo celebratur Sponſi Cantico: *Venter tuus ſicut aceruus tritici.* Obſecra beatiſſimam Virginem, vt quemadmodum liberalis fuit in ſubminiſtrando Angelico illo pane, ſic quoque tibi gra-

tiam impetret, eum pari (quâ tanto par eſt Myſterio) religione obſeruantiâque guſtandi.

Octauum, Cùm Chriſtus ſit ſecundus noſter Adamus, cæleſtis nempe ille ac diuinus, dum in MARIÆ latuit abditus viſceribus; eam ſecundam Euam reddidit; ex quâ per Chriſtum regenerati ſumus in filios DEI adoptiuos, cùm ex primâ Euâ nati eſſemus filij iræ. Recurre igitur, boni inſtar filij, ad pijſſimam hanc Matrem; eam obteſtare, vt in ſuam te tutelam recipiat, & à primæ Euæ te calamitatibus, aſſerat.

No-

Digitized by Google

Nonum, Poſtquamin Virgine Deus habitauit, facta eſt inſtar paradiſi deliciarum ac voluptatum, imò cæli inſtar empyrij, cui ſemper frequens aſſiſtit Cælitum regia: cùm nequeant cæleſtes illæ mentes pulcherrimo hoc ſpectaculo ſatiari; quale fuit, videre immenſum DEVM vnius Virgunculæ ſinu incluſum. DEVM orabis, vt animam tuam vertat in paradiſum diuinæ ſuæ Maieſtatis, expurgetq; ſpinis, vrticis, tribulis omnibus vitiorũ, quæ ſterilem in ſiluam atq; infœcundam, eam conuerterunt.

Cum facultate Superiorum.

Digitized by Google

Omnia ad Maiorem DEI, & DEIparæ Admirabilis Gloriam.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

8-4

Digitized by Google

R. BIBLIOTECA

Digitized by Google